

Επίσημη Εφημερίδα C 131

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

62ο έτος
8 Απριλίου 2019

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2019/C 131/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ... 1

Δικαστήριο

2019/C 131/02 Ορκωμοσία νέου μέλους του Δικαστηρίου 2

2019/C 131/03 Ορκωμοσία νέου μέλους του Δικαστηρίου 3

Γενικό Δικαστήριο

2019/C 131/04 Ορκωμοσία νέου μέλους του Γενικού Δικαστηρίου 4

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2019/C 131/05 Υπόθεση C-322/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του High Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Eugen Bogatu κατά Minister for Social Protection (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρο 67 — Αίτηση για χορήγηση οικογενειακών παροχών υποβληθείσα από πρόσωπο το οποίο έχει παύσει να ασκεί μισθωτή δραστηριότητα στο αρμόδιο κράτος μέλος αλλά εξακολουθεί να κατοικεί στο κράτος αυτό — Δικαίωμα λήψεως οικογενειακών παροχών για τα μέλη της οικογένειας που κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος — Προϋποθέσεις επιλεξιμότητας) 5

EL

2019/C 131/06	Υπόθεση C-345/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Augstākā tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Διαδικασία κινηθείσα από τον Sergejs Buiņids (Προδικαστική παραπομπή — Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Άρθρο 3 — Πεδίο εφαρμογής — Βιντεοσκόπηση αστυνομικών υπαλλήλων σε αστυνομικό τμήμα κατά τη διεκπεραίωση διαδικαστικών ενεργειών — Δημοσιοποίηση σε δικτυακό τόπο αναρτήσεως βίντεο — Άρθρο 9 — Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αποκλειστικώς για δημοσιογραφικούς σκοπούς — Έννοια — Ελευθερία εκφράσεως — Προστασία της ιδιωτικής ζωής).....	6
2019/C 131/07	Υπόθεση C-423/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Gerechtshof Den Haag (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Staat der Nederlanden κατά Warner-Lambert Company LLC (Προδικαστική παραπομπή — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Άρθρο 11 — Γενόσημο φάρμακο — Περίληψη των χαρακτηριστικών του προϊόντος — Μη συμπερίληψη στοιχείων που αναφέρονται σε ενδείξεις ή σε μορφές ποσολογίας που καλύπτονταν από τον νόμο περί διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας όταν το γενόσημο φάρμακο διετέθη στην αγορά)	6
2019/C 131/08	Υπόθεση C-434/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 13ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Human Operator Zrt. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Προδικαστική παραπομπή — Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Έκπτωση του ΦΠΑ — Προσδιορισμός του υποκειμένου στον φόρο που είναι υπόχρεος προς καταβολή του ΦΠΑ — Αναδρομική εφαρμογή μέτρου παρεκκλίσεως — Αρχή της ασφάλειας δικαίου)	7
2019/C 131/09	Υπόθεση C-531/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Vetsch Int. Transporte GmbH (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ? — Απαλλαγές από τον ΦΠΑ εισαγωγής — Εισαγωγές αγαθών μετά από τις οποίες πραγματοποιείται ενδοκοινοτική μεταφορά — Επακόλουθη ενδοκοινοτική παράδοση — Φοροδιαφυγή — Μη απαλλαγή — Προϋποθέσεις)	8
2019/C 131/10	Υπόθεση C-535/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — NK, σύνδικος πτωχεύσεως της PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV και του PI κατά BNP Paribas Fortis NV (Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμοί (ΕΚ) 44/2001 και (ΕΚ) 1346/2000 — Αντίστοιχα πεδία εφαρμογής — Πτώχευση δικαστικού επιμελητή — Αγωγή αποζημιώσεως ασκηθείσα από τον σύνδικο στον οποίο έχει ανατεθεί η διαχείριση και η εκκαθάριση της πτωχευτικής περιουσίας).....	9
2019/C 131/11	Υπόθεση C-554/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Svea hovrätt (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Rebecka Jonsson κατά Société du Journal L'Est Républicain (Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών — Κανονισμός (ΕΚ) 861/2007 — Άρθρο 16 — «Ηττηθείς διάδικος» — Έξοδα της δίκης — Κατανομή — Άρθρο 19 — Δικονομικό δίκαιο των κρατών μελών)	9
2019/C 131/12	Υπόθεση C-562/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Audiencia Nacional (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Nestrade SA κατά Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC) (Προδικαστική παραπομπή — Δέκατη τρίτη οδηγία 86/560/ΕΟΚ — Τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας — Επιχείρηση μη εδρεύουσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Προγενέστερη απόφαση περί μη επιστροφής του ΦΠΑ καταστάσα απρόσβλητη — Εσφαλμένος αριθμός φορολογικού μητρώου ΦΠΑ) ..	10

2019/C 131/13	Υπόθεση C-630/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Orđinski Sud u Rijeci (Κροατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Anica Milinojević κατά Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 56 και 63 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα την ακυρότητα των συμβάσεων πιστώσεως που έχουν διεθνή χαρακτηριστικά και συνάπτονται με μη αδειοδοτημένο πιστωτή — Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 — Άρθρο 17, παράγραφος 1 — Σύμβαση πιστώσεως συναφθείσα από φυσικό πρόσωπο με σκοπό την παροχή υπηρεσιών τουριστικών καταλυμάτων — Έννοια του «καταναλωτή» — Άρθρο 24, σημείο 1 — Αποκλειστικές διεθνείς δικαιοδοσίες σε υποθέσεις εμπράγματων δικαιωμάτων επί ακινήτων — Αγωγή περί ακυρώσεως συμβάσεως πιστώσεως και περί εξαλείψεως από το κτηματολόγιο της εγγραφείσας εμπράγματης ασφάλειας)	11
2019/C 131/14	Υπόθεση C-710/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa κατά Comune di Tarvisio (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις έργων — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 48, παράγραφος 3 — Αξιολόγηση και έλεγχος των τεχνικών ικανοτήτων των οικονομικών φορέων — Εθνική διάταξη που δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μεταφορά της οδηγίας 2004/18 στην εσωτερική έννομη τάξη — Απουσία ευθείας και ανεπιφύλακτης παραπομπής στο δίκαιο της Ένωσης — Αίτηση μη στηριζόμενη στην ύπαρξη βέβαιου διασυνοριακού ενδιαφέροντος — Απαράδεκτο της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως)	12
2019/C 131/15	Υπόθεση C-49/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Carlos Escribano Vindel κατά Ministerio de Justicia (Προδικαστική παραπομπή — Μέτρα δημοσιονομικής λιτότητας — Μείωση των αποδοχών στην εθνική δημόσια διοίκηση — Σχετικές λεπτομέρειες — Διαφοροποιημένες επιπτώσεις — Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο β? — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 21 — Ανεξαρτησία των δικαστών — Άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ)	13
2019/C 131/16	Υπόθεση C-154/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Labour Court, Ireland (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tomás Horgan, Claire Keegan κατά Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General (Προδικαστική παραπομπή — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β? — Έμμεση διάκριση λόγω ηλικίας — Νεοπροσλαμβανόμενοι εκπαιδευτικοί — Ημερομηνία προσλήψεως — Χαμηλότερο μισθολόγιο και κατάταξη σε χαμηλότερα μισθολογικά κλιμάκια, κατά την πρόσληψη, από εκείνα που ισχύουν για τους ήδη υπηρετούντες εκπαιδευτικούς)	14
2019/C 131/17	Υπόθεση C-179/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 13ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Arbeidsrechtbank Gent (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ronny Rohart κατά Federale Pensioendienst (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Συνταξιοδοτικά δικαιώματα βάσει του εθνικού συνταξιοδοτικού συστήματος των μισθωτών — Άρνηση συνεκτίμησης της περιόδου της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας που εκτέλεσε υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης μετά την ανάληψη των καθηκόντων του — Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας)	14
2019/C 131/18	Υπόθεση C-231/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Oberlandesgericht Oldenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — NK (Προδικαστική παραπομπή — Μεταφορές — Οδικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 561/2006 — Κανονισμός (ΕΕ) 165/2014 — Υποχρέωση χρήσεως ταχογράφου — Εξαίρεση όσον αφορά τα οχήματα που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά ζώων ζών από αγροκτήματα σε τοπικές αγορές και αντιστρόφως ή από αγορές προς τοπικά σφαγεία)	15
2019/C 131/19	Υπόθεση C-492/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως εκδοθέντος εις βάρος του TC (Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως — Άρθρο 12 — Συνέχιση της κρατήσεως ενός προσώπου — Άρθρο 17 — Προθεσμίες για την έκδοση της αποφάσεως περί εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την αυτοδικαίη αναστολή του μέτρου κρατήσεως μετά την πάροδο 90 ημερών από τη σύλληψη — Ερμηνεία σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης — Αναστολή των προθεσμιών — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 6 — Δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια — Αποκλίνουσες ερμηνείες της εθνικής νομοθεσίας — Σαφήνεια και προβλεψιμότητα)	16
2019/C 131/20	Υπόθεση C-571/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Σεπτεμβρίου 2018 ο Felismino Pereira κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-606/16, Pereira κατά Επιτροπής ..	17

2019/C 131/21	Υπόθεση C-577/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Σεπτεμβρίου 2018 ο Petrus Kerstens κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 26 Ιουνίου 2018 στην υπόθεση T-757/17, Kerstens κατά Επιτροπής .	17
2019/C 131/22	Υπόθεση C-669/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Οκτωβρίου 2018 η Adis Higiene, S.L. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 10 Αυγούστου 2018 στην υπόθεση T-309/18, Adis Higiene κατά EUIPO — Farecla Products (G3 Extra Plus)	17
2019/C 131/23	Υπόθεση C-711/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 9 Νοεμβρίου 2018 — Ascopiave SpA κ.λπ. κατά Ministero dello Sviluppo Economico κ.λπ.	18
2019/C 131/24	Υπόθεση C-754/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 3 Δεκεμβρίου 2018 — Ryanair Designated Activity Company κατά Országos Rendőr-főkapitányság	18
2019/C 131/25	Υπόθεση C-763/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 5 Δεκεμβρίου 2018 η Wallarop, S.L. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 3 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-186/17, Unipreus κατά EUIPO — Wallarop (wallarop)	20
2019/C 131/26	Υπόθεση C-830/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Γερμανία) στις 28 Δεκεμβρίου 2018 — Landkreis Südliche Weinstraße κατά PF κ.λπ.	21
2019/C 131/27	Υπόθεση C-835/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Timișoara (Ρουμανία) στις 24 Δεκεμβρίου 2018 — SC Terracult SRL κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor	21
2019/C 131/28	Υπόθεση C-9/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 3 Ιανουαρίου 2019 — SC Mitliv Exim SRL κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	22
2019/C 131/29	Υπόθεση C-32/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 18 Ιανουαρίου 2019 — AT κατά Pensionsversicherungsanstalt	23
2019/C 131/30	Υπόθεση C-47/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 25 Ιανουαρίου 2019 — HA κατά Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst	24
2019/C 131/31	Υπόθεση C-77/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) την 1η Φεβρουαρίου 2019 — Kaplan International colleges UK Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	25
2019/C 131/32	Υπόθεση C-79/19 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Φεβρουαρίου 2019 η Δημοκρατία της Λιθουανίας κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 22 Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-508/15, Δημοκρατία της Λιθουανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	26

2019/C 131/33	Υπόθεση C-100/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) στις 8 Φεβρουαρίου 2019 — Viasat UK Ltd, Viasat Inc. κατά Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT).....	27
2019/C 131/34	Υπόθεση C-107/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Obvodní soud pro Prahu 9 (Τσεχική Δημοκρατία) στις 12 Φεβρουαρίου 2019 — XR κατά Dopravní podnik hl. m. Prahy, ανώνυμης εταιρίας.....	28
2019/C 131/35	Υπόθεση C-119/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 4 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-518/16, Carreras Sequeros κ.λπ. κατά Επιτροπής.....	29
2019/C 131/36	Υπόθεση C-122/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2019 η Hamas κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 14 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-400/10 RENV, Hamas κατά Συμβουλίου.....	30
2019/C 131/37	Υπόθεση C-126/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2019 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 4 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-518/16, Carreras Sequeros κ.λπ. κατά Επιτροπής.....	31
2019/C 131/38	Υπόθεση C-132/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2019 η Groupe Canal + κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-873/16, Groupe Canal + κατά Επιτροπής.....	33
2019/C 131/39	Υπόθεση C-160/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2019 ο Comune di Milano κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-167/13, Comune di Milano κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής.....	34
2019/C 131/40	Υπόθεση C-167/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-683/15, Freistaat Bayern κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής.....	35
2019/C 131/41	Υπόθεση C-171/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-722/15, T-723/15 και T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής.....	36
Γενικό Δικαστήριο		
2019/C 131/42	Υπόθεση T-292/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2019 — Βακάκης και Συνεργάτες κατά Επιτροπής (Εξωσυμβατική ευθύνη — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Σύγκρουση συμφερόντων — Υποχρέωση επιμέλειας — Απώλεια ευκαιρίας — Αποζημίωση).....	38
2019/C 131/43	Υποθέσεις T-131/16 και T-263/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Βέλγιο και Magnetrol International κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων το οποίο έθεσε σε εφαρμογή το Βέλγιο — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεων παράνομο και ασυμβίβαστο με την εσωτερική αγορά και με την οποία διατάσσεται η ανάκτηση της χορηγηθείσας ενισχύσεως — Φορολογική προαπόφαση (tax ruling) — Φορολογική απαλλαγή των πλεοναζόντων κερδών — Φορολογική αυτονομία των κρατών μελών — Έννοια του καθεστώτος ενισχύσεων — Συμπληρωματικά μέτρα εφαρμογής).....	39

2019/C 131/44	Υπόθεση T-679/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2019 — Athletic Club κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση χορηγηθείσα από τις ισπανικές αρχές υπέρ ορισμένων συλλόγων επαγγελματικού ποδοσφαίρου — Προνομαϊκός συντελεστής φόρου επί των εσόδων των συλλόγων που μπορούν να επικαλεστούν την ιδιότητα του νομικού προσώπου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα — Απόφαση κρίνουςα την ενίσχυση ασύμβατη με την εσωτερική αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Μέτρο δημόσιου φορέα μη ανήκοντος στον πυρήνα της κρατικής δομής — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Στρέβλωση του ανταγωνισμού — Πηρεασμός των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών — Μεταβολή υφιστάμενης ενισχύσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως).....	40
2019/C 131/45	Υπόθεση T-903/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — RE κατά Επιτροπής (Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα — Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων αυτών — Δικαίωμα προσβάσεως στα εν λόγω δεδομένα — Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 — Αρνηση παροχής προσβάσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Επιστολή που παραπέμπει σε προηγούμενη μερική άρνηση προσβάσεως, χωρίς να διενεργείται επανεξέταση — Έννοια της δεκτικής προσφυγής πράξεως κατά το άρθρο 263 ΣΛΕΕ — Έννοια της αμιγώς επιβεβαιωτικής πράξεως — Δυνατότητα εφαρμογής στον τομέα της προσβάσεως σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα — Νέα και ουσιώδη πραγματικά περιστατικά — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως).....	40
2019/C 131/46	Υπόθεση T-91/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — L κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Διαπιστευμένοι κοινοβουλευτικοί βοηθοί — Άδεια ασθένειας — Χρόνος αναρρωτικής άδειας εκτός του τόπου υπηρεσίας — Παράτυπη απουσία — Άρθρο 60 του ΚΥΚ — Καθήκον επιμέλειας — Αρχή της χρηστής διοικήσεως).....	41
2019/C 131/47	Υπόθεση T-366/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Πολωνία κατά Επιτροπής (ΕΤΠΑ — Αρνηση επιβεβαιώσεως χρηματοδοτικής συνεισφοράς σε μεγάλο έργο — Άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 — Αξιολόγηση της συνέπειας ενός μεγάλου έργου με τις προτεραιότητες του επιχειρησιακού προγράμματος — Άρθρο 41, παράγραφος 2, του κανονισμού 1083/2006 — Υπέρβαση της προδεσμίας)	42
2019/C 131/48	Υπόθεση T-34/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Giove Gas κατά EUIPO — Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CALOON — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001).....	42
2019/C 131/49	Υπόθεση T-63/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Torro Entertainment κατά EUIPO — Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TORRO Grande MEAT IN STYLE — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης TORO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 94, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 2017/1001 — Δέουσα επιμέλεια — Άρθρο 95, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001).....	43
2019/C 131/50	Υπόθεση T-123/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Bayer Intellectual Property κατά EUIPO (Απεικόνιση μιας καρδιάς) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει μία καρδιά — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001).....	44
2019/C 131/51	Υπόθεση T-162/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Beko κατά EUIPO — Acer (ALTUS) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ALTUS — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα ALTOS — Διαδικασίες για την κήρυξη εκπτώσεως ορισμένων προγενέστερων σημάτων που είχαν κινηθεί ενώπιον των εθνικών αρχών — Κίνδυνος συγχύσεως — Αναστολή της διοικητικής διαδικασίας — Κανόνας 20, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 [νυν άρθρο 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625]).....	45
2019/C 131/52	Υπόθεση T-524/16 R: Διάταξη του Αντιπροέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2019 — Aresu κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μεταρρύθμιση του ΚΥΚ της 1ης Ιανουαρίου 2014 — Μειωμένος αριθμός ημερών ετήσιας άδειας — Αντικατάσταση της οδοιορικής άδειας από άδεια χώρας καταγωγής — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος).....	45

2019/C 131/53	Υπόθεση T-768/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Comprojecto-Projectos e Construcões κ.λπ. κατά ΕΚΤ (Προσφυγή κατά παραλείψεως, προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Οικονομική και νομισματική πολιτική — Εποπτεία επί των πιστωτικών ιδρυμάτων — Παράνομες πράξεις τις οποίες φέρονται να τέλεσαν ορισμένοι πορτογαλικοί πιστωτικοί οργανισμοί — Σιωπηρή απόρριψη της προσκλήσεως προς την ΕΚΤ να ενεργήσει — Εν μέρει προδήλως απαράδεκτο — Εν μέρει πρόδηλη αναρμοδιότητα — Ένδικο βοήθημα προδήλως νόμο αβάσιμο)	46
2019/C 131/54	Υπόθεση T-817/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2019 — Schokker κατά EASA (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — EASA — Πρόσληψη — Διαδικασία επιλογής — Εγγραφή του ονόματος του ενάγοντος στον εφεδρικό πίνακα — Ανάκληση προσφοράς απασχόλησης που είχε γίνει στον ενάγοντα — Ευθύνη — Απουσία παράνομης συμπεριφοράς του EASA — Αγωγή προδήλως νόμο αβάσιμη)	47
2019/C 131/55	την προσφεύγουσα — Κανονιστική πράξη για την εφαρμογή της οποίας απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα — Απαράδεκτο]: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Associazione GranoSalus κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-125/18) (*) [Προσφυγή ακυρώσεως — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Δραστική ουσία «γλυφοσάτη» — Ανανέωση καταχωρίσεως στο παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011 — Πράξη που δεν αφορά ατομικά.....	48
2019/C 131/56	Υπόθεση T-137/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Chrome Hearts κατά EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Απεικόνιση σταυρού) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει σταυρό — Ανάκληση της προσβαλλόμενης απόφασης — Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης)	48
2019/C 131/57	Υπόθεση T-224/18 RII: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — PV κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Υπαλληλική υπόθεση — Πειθαρχική διαδικασία — Μηδενισμός του μισθού — Μεταβολή των συνθηκών — Απαράδεκτο — Απουσία νέων πραγματικών περιστατικών)	49
2019/C 131/58	Υπόθεση T-258/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Brunke κατά Επιτροπής (Προσφυγή κατά παραλείψεως — Προθεσμία άσκησης προσφυγής — Χρονικό σημείο έναρξης — Έλλειψη κλήσης προς ενέργεια — Δεύτερη κλήση προς ενέργεια — Προδήλως απαράδεκτο — Αίτημα αναγνωριστικού χαρακτήρα — Αίτημα για την έκδοση διαταγών — Πρόδηλη αναρμοδιότητα).....	50
2019/C 131/59	Υπόθεση T-376/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2019 — Front Polisario κατά Συμβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Διεθνείς συμφωνίες — Συμφωνία αλιευτικής σύμπραξης μεταξύ της Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου — Απόφαση που επιτρέπει την έναρξη διαπραγματεύσεων μεταξύ της Ένωσης και του Μαρόκου για την τροποποίηση της συμφωνίας αλιευτικής σύμπραξης — Απουσία άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο).....	50
2019/C 131/60	Υπόθεση T-429/18 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — BRF και SHB Comercio e Industria de Alimentos κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσια υγεία — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2018/700 — Τροποποίηση των καταλόγων των εγκαταστάσεων τρίτων χωρών, από τις οποίες επιτρέπονται οι εισαγωγές συγκεκριμένων προϊόντων ζωικής προέλευσης, όσον αφορά ορισμένες εγκαταστάσεις από τη Βραζιλία — Έλλειψη επείγοντος — Στάθμιση των συμφερόντων).....	51
2019/C 131/61	Υπόθεση T-511/18: Προσφυγή-αγωγή της 4ης Φεβρουαρίου 2019 — ΧΗ κατά Επιτροπής	52
2019/C 131/62	Υπόθεση T-65/19: Προσφυγή-αγωγή της 5ης Φεβρουαρίου 2019 — ΑΙ κατά ECDC	53
2019/C 131/63	Υπόθεση T-77/19: Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2019 — Alcar Aktiebolag κατά EUIPO — Alcar Holding (alcar.se).....	54
2019/C 131/64	Υπόθεση T-79/19: Προσφυγή της 12ης Φεβρουαρίου 2019 — Lantmännen και Lantmännen Agroetanol κατά Επιτροπής	55
2019/C 131/65	Υπόθεση T-101/19: Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2019 — Rezon κατά EUIPO (imot.bg)	56

2019/C 131/66	Υπόθεση T-106/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Abarca κατά EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS)	57
2019/C 131/67	Υπόθεση T-726/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — VFP κατά Επιτροπής	58
2019/C 131/68	Υπόθεση T-60/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2019 — Hangzhou Lezoo traveling equipment κατά EUIPO — Promotional Traders (GREEN HERMIT)	58
2019/C 131/69	Υπόθεση T-725/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2019 — Intercontinental Exchange Holdings κατά EUIPO (BRENT)	59

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2019/C 131/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 122 της 1.4.2019

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 112 της 25.3.2019

EE C 103 της 18.3.2019

EE C 93 της 11.3.2019

EE C 82 της 4.3.2019

EE C 72 της 25.2.2019

EE C 65 της 18.2.2019

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Ορκωμοσία νέου μέλους του Δικαστηρίου

(2019/C 131/02)

Ο Priit Pikamäe, ο οποίος διορίστηκε γενικός εισαγγελέας στο Δικαστήριο με απόφαση των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 1ης Φεβρουαρίου 2019⁽¹⁾, για την περίοδο από 5 Φεβρουαρίου 2019 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2024, ορκίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 6 Φεβρουαρίου 2019.

⁽¹⁾ EEL 32 της 4.2.2019, σ. 7.

Ορκωμοσία νέου μέλους του Δικαστηρίου

(2019/C 131/03)

Ο Andreas Kumin, ο οποίος διορίστηκε δικαστής στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με απόφαση των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 6ης Μαρτίου 2019 ⁽¹⁾, για την περίοδο από 12 Μαρτίου 2019 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2024, ορκίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 20 Μαρτίου 2019.

⁽¹⁾ EE L 70 της 12.3.2019, σ. 32.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Ορκωμοσία νέου μέλους του Γενικού Δικαστηρίου

(2019/C 131/04)

Η Ramona Frendo, η οποία διορίστηκε δικαστής στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με απόφαση των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 6ης Μαρτίου 2019 ⁽¹⁾, για την περίοδο από 11 Μαρτίου 2019 μέχρι 31 Αυγούστου 2019, ορκίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 20 Μαρτίου 2019.

⁽¹⁾ EEL 69 της 11.3.2019, σ. 50.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του High Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eugen Bogatu κατά Minister for Social Protection

(Υπόθεση C-322/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρο 67 — Αίτηση για χορήγηση οικογενειακών παροχών υποβληθείσα από πρόσωπο το οποίο έχει παύσει να ασκεί μισθωτή δραστηριότητα στο αρμόδιο κράτος μέλος αλλά εξακολουθεί να κατοικεί στο κράτος αυτό — Δικαίωμα λήψεως οικογενειακών παροχών για τα μέλη της οικογένειας που κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος — Προϋποθέσεις επιλεξιμότητας)

(2019/C 131/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court (Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Eugen Bogatu

κατά

Minister for Social Protection

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, και ιδίως το άρθρο 67 σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 2, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, για να είναι ένα πρόσωπο επιλέξιμο για τη χορήγηση οικογενειακών παροχών στο αρμόδιο κράτος μέλος δεν απαιτείται ούτε να ασκεί το πρόσωπο αυτό μισθωτή δραστηριότητα στο εν λόγω κράτος μέλος ούτε να λαμβάνει από το κράτος μέλος αυτό παροχή σε χρήμα λόγω ή συνεπεία τέτοιας δραστηριότητας.

⁽¹⁾ EE C 277 της 21.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Augstākā tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασία κινηθείσα από τον Sergejs Buivids

(Υπόθεση C-345/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Οδηγία 95/46/EK — Άρθρο 3 — Πεδίο εφαρμογής — Βιντεοσκόπηση αστυνομικών υπαλλήλων σε αστυνομικό τμήμα κατά τη διεκπεραίωση διαδικαστικών ενεργειών — Δημοσιοποίηση σε δικτυακό τόπο αναρτήσεως βίντεο — Άρθρο 9 — Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αποκλειστικώς για δημοσιογραφικούς σκοπούς — Έννοια — Ελευθερία εκφράσεως — Προστασία της ιδιωτικής ζωής)

(2019/C 131/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sergejs Buivids

παρισταμένης της: Datu valsts inspekcija

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3 της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, έχει την έννοια ότι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής η βιντεοσκόπηση αστυνομικών υπαλλήλων εντός αστυνομικού τμήματος, κατά τη λήψη καταθέσεως, και η δημοσιοποίηση του μαγνητοσκοπηθέντος με τον τρόπο αυτό βίντεο σε δικτυακό τόπο αναρτήσεως βίντεο στον οποίον οι χρήστες μπορούν να στέλνουν, να παρακολουθούν και να μοιράζονται βίντεο.
- 2) Το άρθρο 9 της οδηγίας 95/46 έχει την έννοια ότι πραγματικές περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, ήτοι η βιντεοσκόπηση αστυνομικών υπαλλήλων εντός αστυνομικού τμήματος, κατά τη λήψη καταθέσεως, και η δημοσιοποίηση του μαγνητοσκοπηθέντος με τον τρόπο αυτό βίντεο σε δικτυακό τόπο αναρτήσεως βίντεο στον οποίον οι χρήστες μπορούν να στέλνουν, να παρακολουθούν και μοιράζονται βίντεο, μπορούν να συνιστούν επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αποκλειστικώς για δημοσιογραφικούς σκοπούς, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, εφόσον από το εν λόγω βίντεο συνάγεται ότι η εν λόγω μαγνητοσκόπηση και η εν λόγω δημοσιοποίηση έχουν ως μόνο σκοπό την ανακοίνωση στο κοινό πληροφοριών, γνώμων ή ιδεών, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ EE C 277 της 21.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Gerechtshof Den Haag (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staat der Nederlanden κατά Warner-Lambert Company LLC

(Υπόθεση C-423/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Οδηγία 2001/83/EK — Άρθρο 11 — Γενόσημα φάρμακα — Περίληψη των χαρακτηριστικών του προϊόντος — Μη συμπερίληψη στοιχείων που αναφέρονται σε ενδείξεις ή σε μορφές ποσολογίας που καλύπτονταν από τον νόμο περί διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας όταν το γενόσημο φάρμακο διετέθη στην αγορά)

(2019/C 131/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof Den Haag

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Staat der Nederlanden

κατά

Warner-Lambert Company LLC

Διατακτικό

Το άρθρο 11, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2012/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση διαδικασίας για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας στην αγορά όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, αποτελεί αίτηση περιορισμού του περιεχομένου της άδειας κυκλοφορίας στην αγορά η γνωστοποίηση προς την αρμόδια αρχή, εκ μέρους του αιτούντος άδεια κυκλοφορίας στην αγορά για γενόσημο φάρμακο ή του κατόχου τέτοιας άδειας, φύλλου οδηγιών ή περιλήψεως των χαρακτηριστικών του προϊόντος ως προς το συγκεκριμένο φάρμακο η οποία δεν περιλαμβάνει στοιχεία που αναφέρονται σε ενδείξεις ή σε μορφές ποσολογίας που καλύπτονταν από τον νόμο περί διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας όταν το εν λόγω γενόσημο φάρμακο διετέθη στην αγορά.

(¹) ΕΕ C 318 της 25.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 13ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Human Operator Zrt. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-434/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Έκπτωση του ΦΠΑ — Προσδιορισμός του υποκειμένου στον φόρο που είναι υπόχρεος προς καταβολή του ΦΠΑ — Αναδρομική εφαρμογή μέτρου παρεκκλίσεως — Αρχή της ασφάλειας δικαίου)

(2019/C 131/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Human Operator Zrt.

κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει την εφαρμογή μέτρου παρεκκλίσεως από το άρθρο 193 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/43/ΕΕ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2013, πριν κοινοποιηθεί η επιτρέπουσα την εν λόγω παρέκκλιση πράξη της Ένωσης στο κράτος μέλος που τη ζήτησε, ενώ η προμνησθείσα πράξη της Ένωσης δεν αναφέρει ποτέ τίθεται σε ισχύ ή την ημερομηνία από την οποία αυτή εφαρμόζεται, τούτο δε ακόμη και αν το κράτος μέλος αυτό εξέφρασε την επιθυμία του να εφαρμοσθεί αναδρομικά η εν λόγω παρέκκλιση.

(¹) ΕΕ C 318 της 25.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vetsch Int. Transporte GmbH

(Υπόθεση C-531/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ? — Απαλλαγές από τον ΦΠΑ εισαγωγής — Εισαγωγές αγαθών μετά από τις οποίες πραγματοποιείται ενδοκοινοτική μεταφορά — Επακόλουθη ενδοκοινοτική παράδοση — Φοροδιαφυγή — Μη απαλλαγή — Προϋποθέσεις)

(2019/C 131/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vetsch Int. Transporte GmbH

παρισταμένης της: Zollamt Feldkirch Wolfurt

Διατακτικό

Το άρθρο 143, στοιχείο δ?, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας και το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ?, της οδηγίας αυτής, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/69/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2009, έχουν την έννοια ότι ο εισαγωγέας που ορίζεται ή αναγνωρίζεται ως υπόχρεος του φόρου με βάση το άρθρο 201 της οδηγίας 2006/112 πρέπει να τυγχάνει της προβλεπόμενης από τις προαναφερθείσες διατάξεις απαλλαγής από τον φόρο προστιθέμενης αξίας ο οποίος πλήττει τις εισαγωγές, σε μια περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, όπου, αφενός, ο αποδέκτης ενδοκοινοτικής μεταφοράς πραγματοποιούμενης μετά την εισαγωγή διαπράττει φοροδιαφυγή στο πλαίσιο πράξεως που έπεται της μεταφοράς και δεν συνδέεται με τη μεταφορά, και, αφετέρου, δεν υφίσταται κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να συναχθεί ότι ο εισαγωγέας γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι η μεταγενέστερη αυτή πράξη συνδεόταν με φοροδιαφυγή εκ μέρους του αποδέκτη.

(¹) ΕΕ C 412 της 4.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — NK, σύνδικος πτωχέυσεως της PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV και του PI κατά BNP Paribas Fortis NV

(Υπόθεση C-535/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμοί (ΕΚ) 44/2001 και (ΕΚ) 1346/2000 — Αντίστοιχα πεδία εφαρμογής — Πτώχευση δικαστικού επιμελητή — Αγωγή αποζημιώσεως ασκηθείσα από τον σύνδικο στον οποίο έχει ανατεθεί η διαχείριση και η εκκαθάριση της πτωχευτικής περιουσίας)

(2019/C 131/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

NK, σύνδικος πτωχέυσεως της PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV και του PI

κατά

BNP Paribas Fortis NV

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αγωγή αποζημιώσεως λόγω αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, την οποία ασκεί ο σύνδικος στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας και της οποίας το προϊόν περιέρχεται, σε περίπτωση ευδοκιμήσεώς της, στην ομάδα των πτωχευτικών πιστωτών, υπάγεται στην κατά την παράγραφο 1 της διατάξεως αυτής έννοια των «αστικών και εμπορικών υποθέσεων» και εμπίπτει, επομένως, στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 412 της 4.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Svea hovrätt (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Rebecka Jonsson κατά Société du Journal L'Est Républicain

(Υπόθεση C-554/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών — Κανονισμός (ΕΚ) 861/2007 — Άρθρο 16 — «Ηττηθείς διάδικος» — Έξοδα της δίκης — Κατανομή — Άρθρο 19 — Δικονομικό δικαιο των κρατών μελών)

(2019/C 131/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Svea hovrätt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Rebecka Jonsson

κατά

Société du Journal L'Est Républicain

Διατακτικό

Το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία, εάν η νίκη διαδίκου είναι μόνο μερική, το εθνικό δικαστήριο δύναται να διατάξει ότι έκαστος των διαδίκων φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα ή να καταναίμει τα έξοδα αυτά μεταξύ των εν λόγω διαδίκων. Σε μια τέτοια περίπτωση, το εθνικό δικαστήριο παραμένει, κατ' αρχήν, ελεύθερο να καταναίμει το ποσό των εν λόγω εξόδων, υπό την προϋπόθεση ότι οι εθνικοί δικονομικοί κανόνες κατανομής των δικαστικών εξόδων για την επίλυση διασυνοριακών μικροδιαφορών δεν είναι λιγότερο ευνοϊκοί από τους κανόνες που διέπουν παρόμοιες καταστάσεις υπαγόμενες στο εσωτερικό δίκαιο και ότι οι δικονομικές απαιτήσεις που συνδέονται με την κατανομή των δικαστικών εξόδων, καθόσον επιβάλλουν στον αιτούντα, στην περίπτωση που τα αιτήματά του έγιναν σε μεγάλο βαθμό δεκτά, να φέρει, παρά ταύτα, τα δικαστικά έξοδά του ή σημαντικό μέρος αυτών, δεν έχουν ως συνέπεια οι ενδιαφερόμενοι να μην κάνουν χρήση της ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών.

(¹) EE C 402 της 27.11.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Audiencia Nacional (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nestrade SA κατά Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Υπόθεση C-562/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δέκατη τρίτη οδηγία 86/560/ΕΟΚ — Τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας — Επιχείρηση μη εδρεύουσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Προγενέστερη απόφαση περί μη επιστροφής του ΦΠΑ καταστάσα απρόσβλητη — Εσφαλμένος αριθμός φορολογικού μητρώου ΦΠΑ)

(2019/C 131/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Nacional

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nestrade SA

κατά

Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Διατακτικό

Οι διατάξεις της δεκάτης τρίτης οδηγίας 86/560/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1986, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκείμενους στο φόρο που δεν είναι εγκατεστημένοι σε έδαφος της Κοινότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αποκλείουν να περιορίζει ένα κράτος μέλος χρονικά τη δυνατότητα να διορθώνονται εσφαλμένα τιμολόγια, παραδείγματος χάριν με τη διόρθωση του αρχικώς αναγραφέντος στο τιμολόγιο αριθμού φορολογικού μητρώου φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), για τους σκοπούς ασκήσεως του δικαιώματος επιστροφής του ΦΠΑ, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 437 της 18.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Orćinski Sud u Rijeci (Κροατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Anica Milivojević κατά Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Υπόθεση C-630/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 56 και 63 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα την ακυρότητα των συμβάσεων πιστώσεως που έχουν διεθνή χαρακτηριστικά και συνάπτονται με μη αδειοδοτημένο πιστωτή — Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 — Άρθρο 17, παράγραφος 1 — Σύμβαση πιστώσεως συναφθείσα από φυσικό πρόσωπο με σκοπό την παροχή υπηρεσιών τουριστικών καταλυμάτων — Έννοια του «καταναλωτή» — Άρθρο 24, σημείο 1 — Αποκλειστικές διεθνείς δικαιοδοσίες σε υποθέσεις εμπράγματων δικαιωμάτων επί ακινήτων — Αγωγή περί ακυρώσεως σύμβασης πιστώσεως και περί εξαλείψεως από το κτηματολόγιο της εγγραφείσας εμπράγματης ασφάλειας)

(2019/C 131/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Orćinski Sud u Rijeci

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Anica Milivojević

κατά

Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, που έχει ως συνέπεια, μεταξύ άλλων, οι συμβάσεις πιστώσεως και οι δικαιοπραξίες που ερείδονται επ' αυτών, οι οποίες συνάπτονται στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους μεταξύ οφειλετών και εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος πιστωτών, που δεν είναι κάτοχοι αδείας εκδοθείσας από τις αρμόδιες αρχές του πρώτου κράτους μέλους, προκειμένου να ασκήσουν τη δραστηριότητά τους στο έδαφος του κράτους μέλους αυτού, να είναι άκυρες από της συνάψεώς τους, έστω και εάν συνήφθησαν πριν από την έναρξη ισχύος της εν λόγω νομοθεσίας.
- 2) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, και το άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία, στο πλαίσιο διαφορών που αφορούν συμβάσεις πιστώσεως με διεθνή χαρακτηριστικά, οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού, επιτρέπει μεν στους οφειλέτες να ασκήσουν αγωγή κατά των μη αδειοδοτημένων πιστωτών είτε ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους στο έδαφος του οποίου αυτοί οι τελευταίοι έχουν την έδρα τους είτε ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου οι οφειλέτες έχουν την κατοικία ή την έδρα τους, απονέμει δε διεθνή δικαιοδοσία προς εκδίκαση της αγωγής των εν λόγω πιστωτών κατά των οφειλετών τους αποκλειστικώς στα δικαστήρια του κράτους στο έδαφος του οποίου έχουν την κατοικία τους οι εν λόγω οφειλέτες, είτε αυτοί είναι καταναλωτές είτε επαγγελματίες.

- 3) Το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 1215/2012 έχει την έννοια ότι οφειλέτης που συνήψε σύμβαση πιστώσεως προκειμένου να εκτελέσει εργασίες ανακαίνισης σε ακίνητο που βρίσκεται η κατοικία του, με σκοπό, μεταξύ άλλων, την παροχή υπηρεσιών τουριστικών καταλυμάτων δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «καταναλωτής», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, εκτός εάν, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται στο σύνολό της η πράξη για την οποία η σύμβαση αυτή συνήφθη, αυτή η τελευταία έχει τόσο στενό δεσμό με την εν λόγω επαγγελματική δραστηριότητα ώστε να είναι προφανές ότι η εν λόγω σύμβαση επιδιώκει, κυρίως, ιδιωτικούς σκοπούς, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 4) Το άρθρο 24, σημείο 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1215/2012 έχει την έννοια ότι αποτελεί αγωγή «σε υποθέσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, αγωγή με αίτημα την εξάλειψη από το κτηματολόγιο υποθήκης επί ακινήτου, αλλά ότι δεν εμπίπτει στην έννοια αυτή αγωγή περί ακυρώσεως συμβάσεως πιστώσεως και συμβολαιογραφικής πράξεως περί συστάσεως υποθήκης προς εξασφάλιση της εκ της συμβάσεως αυτής απαιτήσεως.

(¹) EE C 22 της 22.1.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa κατά Comune di Tarvisio

(Υπόθεση C-710/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις έργων — Οδηγία 2004/18/EK — Άρθρο 48, παράγραφος 3 — Αξιολόγηση και έλεγχος των τεχνικών ικανοτήτων των οικονομικών φορέων — Εθνική διάταξη που δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μεταφορά της οδηγίας 2004/18 στην εσωτερική έννομη τάξη — Απουσία ευθείας και ανεπιφύλακτης παραπομπής στο δίκαιο της Ένωσης — Αίτηση μη στηριζόμενη στην ύπαρξη βέβαιου διασυνοριακού ενδιαφέροντος — Απαράδεκτο της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως)

(2019/C 131/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

κατά

Comune di Tarvisio

παρισταμένων των: Incos Srl, RTI — Idrotermica F.lli Soldera, Gabriele Indovina

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υποβλήθηκε από το Consiglio di Stato (Συμβούλιο της Επικρατείας, Ιταλία), με απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2017, είναι απαράδεκτη.

(¹) EE C 112 της 26.3.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Carlos Escribano Vindel κατά Ministerio de Justicia

(Υπόθεση C-49/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Μέτρα δημοσιονομικής λιτότητας — Μείωση των αποδοχών στην εθνική δημόσια διοίκηση — Σχετικές λεπτομέρειες — Διαφοροποιημένες επιπτώσεις — Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο β? — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 21 — Ανεξαρτησία των δικαστών — Άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ)

(2019/C 131/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Carlos Escribano Vindel

κατά

Ministerio de Justicia

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και το άρθρο 2, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/78/ΕΕ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχουν την έννοια ότι, υπό την επιφύλαξη των εξακριβώσεων στις οποίες πρέπει να προβεί το αιτούν δικαστήριο, δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία καθόρισε, στο πλαίσιο γενικών μέτρων μισθολογικής μείωσης τα οποία υπαγορεύονται από επιταγές περί εξαλείψεως υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος, διαφορετικά ποσοστά μισθολογικής μείωσης για τις βασικές και τις πρόσθετες αποδοχές των μελών του δικαστικού σώματος, γεγονός το οποίο, κατά το αιτούν δικαστήριο, αποδείχθηκε ότι είχε ως αποτέλεσμα μεγαλύτερες ποσοστιαίες περικοπές μισθών για εκείνους που υπάγονται σε δύο μισθολογικά κλιμάκια των χαμηλότερων βαθμίδων του δικαστικού σώματος από ό,τι για εκείνους που υπάγονται σε μισθολογικό κλιμάκιο ανώτερης βαθμίδας του εν λόγω σώματος, ενώ οι πρώτοι λαμβάνουν χαμηλότερες αποδοχές, είναι συνήθως νεότερης ηλικίας και έχουν κατά κανόνα μικρότερη αρχαιότητα από τους δεύτερους.
- 2) Το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ έχει την έννοια ότι η αρχή της ανεξαρτησίας των δικαστών δεν αποκλείει την εφαρμογή στον προσφεύγοντα της κύριας δίκης εθνικής ρυθμίσεως, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία έχει καθορίσει, ανεξάρτητα από τη φύση των ασκούμενων καθηκόντων, την αρχαιότητα ή τη σπουδαιότητα του επιτελούμενου λειτουργήματος, στο πλαίσιο γενικών μέτρων μισθολογικής μείωσης τα οποία υπαγορεύονται από επιταγές περί εξαλείψεως υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος, διαφορετικά ποσοστά μισθολογικής μείωσης για τις βασικές και τις πρόσθετες αποδοχές των μελών του δικαστικού σώματος, γεγονός το οποίο, κατά το αιτούν δικαστήριο, αποδείχθηκε ότι είχε ως αποτέλεσμα μεγαλύτερες ποσοστιαίες περικοπές μισθών για εκείνους που υπάγονται σε δύο μισθολογικά κλιμάκια των χαμηλότερων βαθμίδων του δικαστικού σώματος από ό,τι για εκείνους που υπάγονται σε μισθολογικό κλιμάκιο ανώτερης βαθμίδας του εν λόγω σώματος, ενώ οι πρώτοι λαμβάνουν χαμηλότερες αποδοχές από τους δεύτερους, εφόσον το επίπεδο των αποδοχών που λαμβάνει, κατ'εφαρμογήν της επίμαχης στην υπόθεση της κύριας δίκης μισθολογικής μείωσης, ο προσφεύγων της κύριας δίκης τελεί σε αναλογία με τη σπουδαιότητα των καθηκόντων που ασκεί και διασφαλίζει, ως εκ τούτου, την ανεξαρτησία της κρίσης του, γεγονός το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 152 της 30.4.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Labour Court, Ireland (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tomás Horgan, Claire Keegan κατά Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General

(Υπόθεση C-154/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β? — Έμμεση διάκριση λόγω ηλικίας — Νεοπροσλαμβανόμενοι εκπαιδευτικοί — Ημερομηνία προσλήψεως — Χαμηλότερο μισθολόγιο και κατάταξη σε χαμηλότερα μισθολογικά κλιμάκια, κατά την πρόσληψη, από εκείνα που ισχύουν για τους ήδη υπηρετούντες εκπαιδευτικούς)

(2019/C 131/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Labour Court, Ireland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Tomás Horgan, Claire Keegan

κατά

Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β?, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχει την έννοια ότι μέτρο όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το οποίο, από μια συγκεκριμένη ημερομηνία και εφεξής, προβλέπει την εφαρμογή, κατά την πρόσληψη νέων εκπαιδευτικών, χαμηλότερου μισθολογίου και κατατάξεως σε χαμηλότερα μισθολογικά κλιμάκια από εκείνα που ίσχυαν, δυνάμει των προγενεστέρων του μέτρου αυτού κανόνων, για τους εκπαιδευτικούς που είχαν προσληφθεί πριν από την ημερομηνία αυτή, δεν συνιστά έμμεση διάκριση λόγω ηλικίας, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 166 της 14.5.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 13ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Arbeidsrechtbank Gent (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ronny Rohart κατά Federale Pensioendienst

(Υπόθεση C-179/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Συνταξιοδοτικά δικαιώματα βάσει του εθνικού συνταξιοδοτικού συστήματος των μισθωτών — Άρνηση συνεκτίμησης της περιόδου της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας που εκτέλεσε υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης μετά την ανάληψη των καθηκόντων του — Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας)

(2019/C 131/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidsrechtbank Gent

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ronny Rohart

κατά

Federale Pensioendienst

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας, κατά τον καθορισμό των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων εργαζομένου ο οποίος απασχολήθηκε ως μισθωτός στο εν λόγω κράτος μέλος πριν γίνει μόνιμος υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο οποίος εκτέλεσε, αφού έγινε μόνιμος υπάλληλος της Ένωσης, την υποχρεωτική στρατιωτική θητεία του στο εν λόγω κράτος μέλος, δεν χορηγείται στον εργαζόμενο αυτόν το ευεργέτημα της εξομοίωσης της περιόδου της στρατιωτικής θητείας με περίοδο πραγματικής εργασίας του ως μισθωτού, ευεργέτημα του οποίου θα ετύγχανε εάν ασκούσε, όταν κλήθηκε να εκτελέσει τη θητεία αυτή ή επί ένα τουλάχιστον έτος κατά τη διάρκεια της τριετίας που ακολούθησε την αποδέσμευση από τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις, εργασία καλυπτόμενη από το εθνικό συνταξιοδοτικό σύστημα.

(¹) ΕΕ C 182 της 28.5.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Oberlandesgericht Oldenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ΝΚ

(Υπόθεση C-231/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Μεταφορές — Οδικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 561/2006 — Κανονισμός (ΕΕ) 165/2014 — Υποχρέωση χρήσεως ταχογράφου — Εξαίρεση όσον αφορά τα οχήματα που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά ζώων από αγροκτήματα σε τοπικές αγορές και αντιστρόφως ή από αγορές προς τοπικά σφαγεία)

(2019/C 131/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Oldenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

NK

παρισταμένων των: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Διατακτικό

Η έκφραση «τοπικές αγορές», που περιλαμβάνεται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο ιστ', του κανονισμού (ΕΚ) 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 και (ΕΚ) αριθ. 2135/98 του Συμβουλίου καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3820/85 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 165/2014 του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, έχει την έννοια ότι δεν μπορεί να δηλώνει ούτε τη συναλλαγή που πραγματοποιείται μεταξύ ενός χονδρεμπόρου ζώων και ενός κατόχου αγροτικής εκμεταλλεύσεως ούτε τον ίδιο τον χονδρέμπορο ζώων, και επομένως η εξαίρεση που προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη δεν μπορεί να επεκταθεί στα οχήματα που μεταφέρουν ζώα απευθείας από αγροκτήματα προς τοπικά σφαγεία.

(¹) EE C 221 της 25.6.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2019 [αίτηση του Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδότης εις βάρος του TC

(Υπόθεση C-492/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως — Άρθρο 12 — Συνέχιση της κρατήσεως ενός προσώπου — Άρθρο 17 — Προθεσμίες για την έκδοση της αποφάσεως περί εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την αυτοδίκαιη αναστολή του μέτρου κρατήσεως μετά την πάροδο 90 ημερών από τη σύλληψη — Ερμηνεία σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης — Αναστολή των προθεσμιών — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 6 — Δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια — Αποκλίνουσες ερμηνείες της εθνικής νομοθεσίας — Σαφήνεια και προβλεψιμότητα)

(2019/C 131/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Εκζητούμενο πρόσωπο στην υπόθεση της κύριας δίκης

TC

Διατακτικό

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε διάταξη του εθνικού δικαίου, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει γενική και άνευ όρων υποχρέωση απολύσεως του προσώπου που καταζητείται και συλλαμβάνεται βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως, μόλις παρέλθει προθεσμία 90 ημερών από τη σύλληψή του, εφόσον υφίσταται πολύ σοβαρός κίνδυνος διαφυγής του, ο οποίος δεν μπορεί να μειωθεί σε αποδεκτό επίπεδο διά της επιβολής καταλλήλων μέτρων.

Το άρθρο 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομολογία κατά την οποία επιτρέπεται η συνέχιση της κρατήσεως του καταζητούμενου προσώπου και μετά την παρέλευση της προθεσμίας των 90 ημερών, βάσει μιας ερμηνείας της διατάξεως αυτής του εθνικού δικαίου σύμφωνα με την οποία η εν λόγω προθεσμία αναστέλλεται οσάκις η δικαστική αρχή εκτελέσεως αποφασίζει είτε να υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είτε να αναμείνει την απόφαση επί αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε άλλη δικαστική αρχή εκτελέσεως, είτε, ακόμη, να αναβάλλει τη λήψη αποφάσεως σε σχέση με την παράδοση, επειδή στο κράτος μέλος που εξέδωσε το ένταλμα υφίσταται ενδεχομένως υπαρκτός κίνδυνος να υποστεί ο καταζητούμενος απάνθρωπες ή εξευτελιστικές συνθήκες κρατήσεως, καθόσον η νομολογία αυτή δεν διασφαλίζει τη συμβατότητα της εν λόγω διατάξεως του εθνικού δικαίου με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584, προκύπτουν δε από αυτήν αποκλίσεις δυνάμενες να έχουν ως συνέπεια διαφορετική διάρκεια συνεχίσεως της κρατήσεως.

(¹) EE C 381 της 22.10.2018.

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Σεπτεμβρίου 2018 ο Felismino Pereira κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-606/16, Pereira κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-571/18 P)

(2019/C 131/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Felismino Pereira (εκπρόσωπος: N. de Montigny, avocate)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 14ης Φεβρουαρίου 2019, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Σεπτεμβρίου 2018 ο Petrus Kerstens κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 26 Ιουνίου 2018 στην υπόθεση T-757/17, Kerstens κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-577/18 P)

(2019/C 131/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Petrus Kerstens (εκπρόσωπος: C. Mourato, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 22ας Ιανουαρίου 2019, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Οκτωβρίου 2018 η Adis Higiene, S.L. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 10 Αυγούστου 2018 στην υπόθεση T-309/18, Adis Higiene κατά EUIPO — Farecla Products (G3 Extra Plus)

(Υπόθεση C-669/18 P)

(2019/C 131/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Adis Higiene, S.L. (εκπρόσωπος: M. J. Sanmartín Sanmartín, abogada)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 27ης Φεβρουαρίου 2019, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως και καταδίκασε την Adis Higiene, S.L. στα δικαστικά έξοδά της.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 9 Νοεμβρίου 2018 —
Ascopiave SpA κ.λπ. κατά Ministero dello Sviluppo Economico κ.λπ.**

(Υπόθεση C-711/18)

(2019/C 131/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Ascopiave SpA, Bim Belluno Infrastrutture SpA, Centria Srl, Retipiù Srl, Pasubio Distribuzione Gas Srl — Unipersonale, Pasubio Group SpA, Unigas Distribuzione Srl

Εφεσίβλητοι: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero per gli Affari Regionali e le Autonomie

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το δικαίο της Ένωσης και, συγκεκριμένα, οι κοινοί κανόνες που διέπουν την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου και οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη, η οποία προβλέπει την αναδρομική εφαρμογή των κριτηρίων για τον προσδιορισμό του ύψους των αποζημιώσεων που οφείλονται στους απερχόμενους παραχωρησιούχους, γεγονός που επηρεάζει τις υφιστάμενες εμπορικές σχέσεις, ή μήπως η εφαρμογή αυτή δικαιολογείται, υπό το πρίσμα ιδίως της αρχής της αναλογικότητας, από την ανάγκη προστασίας άλλων δημοσίων συμφερόντων, ευρωπαϊκής σημασίας, που αφορούν την ανάγκη για καλύτερη προστασία της ανταγωνιστικής διαρθρώσεως της αγοράς, σε συνδυασμό με τη μεγαλύτερη προστασία των χρηστών της υπηρεσίας οι οποίοι είναι πιθανό να υποστούν εμμέσως τις συνέπειες οποιασδήποτε αυξήσεως των ποσών που οφείλονται στους απερχόμενους παραχωρησιούχους;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 3 Δεκεμβρίου 2018 — Ryanair Designated Activity Company κατά Országos Rendőr-főkapitányság

(Υπόθεση C-754/18)

(2019/C 131/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Ryanair Designated Activity Company

Καθής: Országos Rendőr-főkapitányság

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 5, παράγραφος 2, σχετικά με το δικαίωμα εισόδου, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ ⁽¹⁾, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, για τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας, τόσο η κατοχή του προβλεπόμενου στο άρθρο 10 της οδηγίας αυτής ισχύοντος δελτίου διαμονής όσο και η κατοχή του προβλεπόμενου στο άρθρο 20 της ίδιας οδηγίας δελτίου μόνιμης διαμονής απαλλάσσουν το μέλος της οικογένειας από την υποχρέωση θεωρήσεως κατά τον χρόνο εισόδου στην επικράτεια κράτους μέλους;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, πρέπει το άρθρο 5 της οδηγίας 2004/38 και η παράγραφος 2 αυτού να ερμηνεύονται κατά τον ίδιο τρόπο σε περίπτωση που το πρόσωπο που είναι μέλος της οικογένειας του πολίτη της Ένωσης και δεν έχει την ιθαγένεια άλλου κράτους μέλους απέκτησε δικαίωμα μόνιμης διαμονής στο Ηνωμένο Βασίλειο και αυτό είναι το κράτος που εξέδωσε την κάρτα μόνιμης διαμονής; Με άλλα λόγια, η κατοχή του προβλεπόμενου στο άρθρο 20 της εν λόγω οδηγίας δελτίου μόνιμης διαμονής που εκδόθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο απαλλάσσει το πρόσωπο που την κατέχει από την υποχρέωση θεωρήσεως, ανεξαρτήτως αν στο εν λόγω κράτος δεν εφαρμόζεται ούτε ο κανονισμός (ΕΚ) 539/2001 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεωρήσεως για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή, ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38, ούτε ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν);
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, θεωρείται η κατοχή του δελτίου διαμονής που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 20 της οδηγίας 2004/38 από μόνη της επαρκής απόδειξη του ότι ο κάτοχος του δελτίου είναι μέλος της οικογένειας πολίτη της Ένωσης και, χωρίς την ανάγκη συμπληρωματικής επαληθεύσεως ή πιστοποίησης, δικαιούται –ως μέλος της οικογένειας– να εισέλθει στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους και απαλλάσσεται από την υποχρέωση θεωρήσεως δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, πρέπει το άρθρο 26, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 2, της συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι ο αερομεταφορέας υποχρεούται, εκτός του να ελέγχει τα ταξιδιωτικά έγγραφα, να ελέγχει και αν ο ταξιδιώτης που σκοπεύει να ταξιδέψει με το προβλεπόμενο στο άρθρο 20 της οδηγίας 2004/38 δελτίο μόνιμης διαμονής είναι πράγματι μέλος της οικογένειας πολίτη της Ένωσης κατά τον χρόνο εισόδου;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα,
 - i) εφόσον ο αερομεταφορέας δεν μπορεί να διαπιστώσει ότι ο ταξιδιώτης που σκοπεύει να ταξιδέψει με το προβλεπόμενο στο άρθρο 20 της οδηγίας 2004/38 δελτίο μόνιμης διαμονής είναι πράγματι μέλος της οικογένειας πολίτη της Ένωσης κατά τον χρόνο εισόδου, υποχρεούται ο αερομεταφορέας να αρνηθεί την επιβίβαση στο αεροπλάνο και τη μεταφορά του εν λόγω προσώπου σε άλλο κράτος μέλος;
 - ii) εφόσον ο αερομεταφορέας δεν ελέγχει αυτό το γεγονός ή δεν αρνείται τη μεταφορά ταξιδιώτη του οποίου την ιδιότητα του μέλους της οικογένειας δεν μπορεί να αποδείξει, μολονότι ο ταξιδιώτης διαθέτει δελτίο μόνιμης διαμονής, μπορεί να επιβληθεί πρόστιμο στον αερομεταφορέα για τον λόγο αυτό βάσει του άρθρου 26, παράγραφος 2, της συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν;

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 158, σ. 77.

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Δεκεμβρίου 2018 η Wallarop, S.L. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 3 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-186/17, Unipreus κατά EUIPO — Wallarop (wallarop)

(Υπόθεση C-763/18 P)

(2019/C 131/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Wallarop, S.L. (εκπρόσωποι: D. Sarmiento Ramírez-Escudero και N. Porxas Roig, abogados)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Unipreus, S.L.

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση βάσει των όσων εκτίθενται στον μοναδικό λόγο αναρέσεως, κρίνοντας ότι οι επίμαχες υπηρεσίες δεν ομοιάζουν μεταξύ τους·
- να καταδικάσει την Unipreus στην καταβολή των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Wallarop τόσο κατά τη διαδικασία στον πρώτο βαθμό όσο και κατά την παρούσα διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Wallarop, S.L. ασκεί αναίρεση κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-186/17 ⁽¹⁾, σχετικά με διαδικασία ανακοπής που κινήθηκε από την εταιρεία Unipreus, S.L. κατά της ατήσεως της Wallarop, S.L. για την καταχώριση του υπ' αριθ. 13 268 941 εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με την αίτηση αναρέσεως προβάλλεται ένας μοναδικός λόγος αναρέσεως ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της ΕΕ ⁽²⁾ [νυν άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης] και της νομολογίας η οποία ερμηνεύει το πλαίσιο εκτίμησης της ομοιότητας μεταξύ υπηρεσιών.

Συγκεκριμένα, η ανααιρεσείουσα στηρίζει τον λόγο αναρέσεως σε εσφαλμένη εφαρμογή από το Γενικό Δικαστήριο των κριτηρίων που θεσπίζονται από τη νομολογία για τη διαπίστωση της ομοιότητας όσον αφορά την εφαρμογή των σημάτων· κυρίως καθόσον αυτό αγνόησε την έννοια της διαθέσεως στο εμπόριο και τις υπηρεσίες που συνήθως παρέχει μια διαδικτυακή αγορά σύμφωνα με τη νομική και νομολογιακή έννοιά της· ήτοι υπηρεσίες διαμεσολαβήσεως και όχι αντιθέτως υπηρεσίες διαθέσεως στο εμπόριο ή παρόμοιες.

Η εσφαλμένη αυτή εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου μεταφέρεται στην ανάλυση της ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων υπηρεσιών στην οποία αυτό προβαίνει στην απόφασή του, εφαρμόζοντας τα κριτήρια που έχει θέσει προς τούτο η νομολογία (όπως η φύση, τα δίκτυα διανομής, ο προορισμός των υπηρεσιών και η αντίληψη που σχηματίζει το κοινό για αυτές ή ο μεταξύ τους ανταγωνιστικός και συμπληρωματικός χαρακτήρας).

⁽¹⁾ Απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2018, Unipreus κατά EUIPO — Wallarop (wallarop) (T-186/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:640).

⁽²⁾ ΕΕ 2009, L 78, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Γερμανία) στις 28 Δεκεμβρίου 2018 — Landkreis Südliche Weinstraße κατά PF κ.λπ.

(Υπόθεση C-830/18)

(2019/C 131/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Landkreis Südliche Weinstraße

Εφεσίβλητοι: PF κ.λπ.

Έτερος μετέχων στη διαδικασία: Vertreter des öffentlichen Interesses

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης ⁽¹⁾, την έννοια ότι διάταξη του εθνικού δικαίου, δυνάμει της οποίας η υποχρεωτική αρμοδιότητα των εθνικών οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Landkreise, περιφερειών) για τη μεταφορά των μαθητών αφορά μόνο τους κατοίκους του ομόσπονδου κράτους εντός του οποίου βρίσκονται οι εν λόγω οργανισμοί, συνεπάγεται έμμεση διάκριση, ακόμη και αν με βάση τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά διαπιστώνεται ότι, λόγω της προϋποθέσεως περί διαμονής, αποκλείονται από την οικεία παροχή κατά κύριο λόγο οι κάτοικοι της υπόλοιπης επικράτειας του κράτους μέλους;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

- 2) Αποτελεί η αποτελεσματική οργάνωση της εκπαίδευσως επιτακτική ανάγκη γενικού συμφέροντος δυνάμενη να δικαιολογήσει έμμεση διάκριση;

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, L 141, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Timișoara (Ρουμανία) στις 24 Δεκεμβρίου 2018 — SC Terracult SRL κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(Υπόθεση C-835/18)

(2019/C 131/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Timișoara

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: SC Terracult SRL

Αναηρεσίβλητες: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθενται η οδηγία περί ΦΠΑ ⁽¹⁾ και οι αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, σε διοικητική πρακτική και/ή ερμηνεία των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας εμποδίζουσα τη διόρθωση τιμολογίων και, συνεπώς, τη συμπερίληψη των διορθωμένων τιμολογίων στη δήλωση ΦΠΑ για την περίοδο κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η διόρθωση, για συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν σε περίοδο που αποτέλεσε το αντικείμενο φορολογικού ελέγχου, κατόπιν του οποίου οι φορολογικές αρχές εξέδωσαν πράξη καταλογισμού, η οποία κατέστη απρόσβλητη, αν, μετά την έκδοση της πράξεως καταλογισμού, γίνουν γνωστά πρόσθετα στοιχεία και πρόσθετες πληροφορίες που θα οδηγούσαν στην εφαρμογή διαφορετικού φορολογικού καθεστώτος;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 3 Ιανουαρίου 2019 — SC Mitliv Exim SRL κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Υπόθεση C-9/19)

(2019/C 131/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: SC Mitliv Exim SRL

Καθών: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθενται οι διατάξεις του άρθρου 2 και του άρθρου 273 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, του άρθρου 50 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 325 ΣΛΕΕ, σε σχέση με περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει όλες τις ακόλουθες περιπτώσεις:

— την καταβολή ενός ποσού για ζημία που προκλήθηκε από αδικοπραξία κατά τη διάρκεια προκαταρκτικών ερευνών, με βάση άλλο τίτλο, διαφορετικό από την φορολογική απαίτηση;

- τη διενέργεια πρόσθετου φορολογικού ελέγχου, ο οποίος διεξάγεται παράλληλα με την ποινική διαδικασία, κατά την οποία ο φορολογούμενος αντιμετωπίζει ενώπιον δικαστηρίου την κατηγορία του αδικήματος της φοροδιαφυγής, και με τον οποίο επιβάλλονται πρόσθετες φορολογικές υποχρεώσεις τόσο για την περίοδο όσο και για το ποσό που έχει ήδη τεθεί στη διάθεση των κρατικών αρχών κατά τη διάρκεια των προκαταρκτικών ερευνών, παρά το γεγονός ότι έχει ανασταλεί, μέχρι το πέρας της ποινικής διώξεως, η λήψη αποφάσεως επί της ασκηθείσας διοικητικής ενστάσεως κατά των πράξεων που εκδόθηκαν κατά τη διάρκεια του ελέγχου;
- την περάτωση της ποινικής δίκης σε πρώτο βαθμό με την καταδίκη του κατηγορούμενου, μεταξύ άλλων, και στην αλληλεγγύως και εις ολόκληρον πληρωμή ολόκληρου του ποσού το οποίο προέκυψε, κατά τη διάρκεια των προκαταρκτικών ερευνών, ότι οφείλουν άπαντες οι κατηγορούμενοι, μολονότι στον συγκεκριμένο φορολογούμενο επιβλήθηκε η υποχρέωση καταβολής μέρους μόνο του ποσού που ήδη καταβλήθηκε από αυτόν, και κατά πόσον όλες αυτές οι περιστάσεις, σωρευτικά, είναι δυσανάλογα επαχθείς για τον εν λόγω φορολογούμενο;
- 2) Είναι συμβατή, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, και προκειμένου να διασφαλισθεί ο στόχος της εισπράξεως των φορολογικών εσόδων από το Δημόσιο και η καταπολέμηση της απάτης, με τις αρχές του δικαίου της Ένωσης εν γένει και με την αρχή *ne bis in idem*, η πρακτική των κρατικών αρχών να μη λαμβάνουν υπόψη, από φορολογικής απόψεως, πληρωμή που πραγματοποιήθηκε πριν καταστούν οριστικές οι διοικητικές και ποινικές κυρώσεις, δεδομένου ότι η πληρωμή καλύπτει μέρος της φορολογικής υποχρεώσεως που επιβλήθηκε στον φορολογούμενο;
- 3) Έχει το δικαίο της Ένωσης, υπό το πρίσμα των απαντήσεων στα ερωτήματα [1] και [2] ανωτέρω, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία δεν θεωρεί ως αντίθετη προς το δικαίο της Ένωσης εισπράξη φόρου [...] την περίπτωση κατά την οποία ο φορολογούμενος έχει καταβάλει αποζημίωση για ζημία που προέκυψε από αξιόποινη πράξη κατά τη διάρκεια των προκαταρκτικών ερευνών, προκειμένου να επιτύχει μείωση της ποινής στο ήμισυ, χωρίς να υφίσταται βεβαιωμένη φορολογική απαίτηση από τις αρμόδιες προς τούτο αρχές ή τελεσίδικη απόφαση ποινικού δικαστηρίου, αλλά οι φορολογικές αρχές, επ' ευκαιρία του φορολογικού ελέγχου, επέβαλαν πρόσθετες φορολογικές υποχρεώσεις, τόσο για την περίοδο όσο και για το ποσό που είχε ήδη τεθεί στη διάθεση των κρατικών αρχών, και ο φόρος εισπράχθηκε αχρεωστήτως από το χρονικό σημείο της πληρωμής έως ότου προσδιορίσθηκε η φορολογική επιβάρυνση βάσει βεβαιωμένης φορολογικής απαίτησης ή τελεσίδικης αποφάσεως ποινικού δικαστηρίου;

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 18 Ιανουαρίου 2019 — AT κατά Pensionsversicherungsanstalt

(Υπόθεση C-32/19)

(2019/C 131/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: AT

Καθού: Pensionsversicherungsanstalt

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/38/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (στο εξής: οδηγία 2004/83/EK) την έννοια ότι ένας μισθωτός, ο οποίος, κατά τον χρόνο παύσης της εργασίας του, έχει φθάσει στην ηλικία που ορίζεται από το δίκαιο του κράτους απασχολήσεως για την απόκτηση δικαιωμάτων σε σύνταξη γήρατος, πρέπει να εργάστηκε τουλάχιστον τους προηγούμενους δώδεκα μήνες και να έχει διαμείνει στο κράτος απασχολήσεως συνεχώς για περισσότερα από τρία έτη προκειμένου να αποκτήσει δικαίωμα μόνιμης διαμονής πριν από τη συμπλήρωση χρονικού διαστήματος πέντε ετών;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 2004/38/EK την έννοια ότι οι εργαζόμενοι απολαύουν δικαιώματος μόνιμης διαμονής εάν αρχίσουν να ασκούν δραστηριότητα σε άλλο κράτος μέλος σε χρόνο κατά τον οποίο είναι προβλέψιμο ότι μπορούν να ασκήσουν τη δραστηριότητά τους μόνο για σχετικά μικρό χρονικό διάστημα έως τη συμπλήρωση της νόμιμης ηλικίας συνταξιοδότησεως και ότι, πάντως μετά την παύση της δραστηριότητας, θα είναι αναγκασμένοι να προσφύγουν στο σύστημα κοινωνικής πρόνοιας του κράτους μέλους υποδοχής;

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 158, σ. 77.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 25 Ιανουαρίου 2019 — ΗΑ κατά Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(Υπόθεση C-47/19)

(2019/C 131/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: ΗΑ

Καθήγ: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτουν στην έννοια του μαθήματος που αφορά τη σχολική και την πανεπιστημιακή εκπαίδευση, κατά το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχεία θ' και ι', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾ (οδηγία περί ΦΠΑ), και τα μαθήματα κυματοδρομίας και ιστιοπλοΐας; Αρκεί, προς τούτο, να προσφέρεται ένα τέτοιο μάθημα σε τουλάχιστον ένα σχολείο ή ένα πανεπιστήμιο του κράτους μέλους;
- 2) Προκειμένου να εμπίπτει στην έννοια του μαθήματος που αφορά τη σχολική και την πανεπιστημιακή εκπαίδευση κατά το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχεία θ' και ι', της οδηγίας περί ΦΠΑ, απαιτείται το μάθημα να είναι βαθμολογούμενο ή αρκεί το μάθημα κυματοδρομίας ή ιστιοπλοΐας να διεξάγεται στο πλαίσιο εκδηλώσεως του σχολείου ή του πανεπιστημίου, για παράδειγμα στο πλαίσιο σχολικής εκδρομής;

- 3) Μπορεί να γίνει δεκτό ότι η αναγνώριση σχολής κυματοδρομίας ή ιστιοπλοΐας ως οργανισμού με παρεμφερείς σκοπούς, κατά την έννοια του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο θ', της οδηγίας περί ΦΠΑ, απορρέει από τις ρυθμίσεις της νομοθεσίας περί σχολείων και πανεπιστημίων, σύμφωνα με τις οποίες τα εξωτερικά μαθήματα κυματοδρομίας ή ιστιοπλοΐας επίσης αποτελούν μέρος του μαθήματος της φυσικής αγωγής ή της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης των καθηγητών φυσικής αγωγής, το οποίο είναι βαθμολογούμενο ή για το οποίο χορηγείται άλλος έλεγχος προόδου ή/και το οποίο συνδέεται με ορισμένο γενικό συμφέρον για αθλητική δραστηριότητα; Απαιτείται για μια τέτοια αναγνώριση η άμεση ή έμμεση ανάληψη των δαπανών των μαθημάτων από το σχολείο ή το πανεπιστήμιο;
- 4) Αποτελούν τα μαθήματα κυματοδρομίας ή ιστιοπλοΐας στο πλαίσιο σχολικής εκδρομής παροχή υπηρεσιών η οποία συνδέεται στενά με την προστασία των παιδιών και των νέων, κατά την έννοια του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο η', της οδηγίας περί ΦΠΑ; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, απαιτείται προς τούτο ορισμένη διάρκεια;
- 5) Προϋποθέτει η περιλαμβανόμενη στο άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ι', της οδηγίας περί ΦΠΑ φράση «τα ιδιαίτερα μαθήματα που παραδίδονται από εκπαιδευτικούς και τα οποία αφορούν τη σχολική ή πανεπιστημιακή εκπαίδευση» ότι ο υποκείμενος στον φόρο παραδίδει το μάθημα αυτοπροσώπως;

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο)
την 1η Φεβρουαρίου 2019 — Kaplan International colleges UK Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's
Revenue and Customs**

(Υπόθεση C-77/19)

(2019/C 131/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Kaplan International colleges UK Ltd

Καθής: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ποιο είναι το εδαφικό πεδίο εφαρμογής της απαλλαγής που προβλέπεται στο άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 2006/112/EK (¹) του Συμβουλίου; Ειδικότερα, (i) καλύπτει η απαλλαγή αυτή μια ένωση επιμερισμού των δαπανών που έχει την έδρα της σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη των μελών της ενώσεως επιμερισμού των δαπανών; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, (ii) καλύπτει επίσης μια ένωση επιμερισμού δαπανών που είναι εγκατεστημένη εκτός της ΕΕ;
- 2) Αν η απαλλαγή υπέρ των ενώσεων επιμερισμού των δαπανών κατ' αρχήν ισχύει για μια οντότητα που εδρεύει σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος ενός ή περισσότερων μελών της ενώσεως επιμερισμού των δαπανών καθώς και για ένωση επιμερισμού των δαπανών που εδρεύει εκτός της ΕΕ, με ποιον τρόπο πρέπει να εφαρμοστεί το κριτήριο κατά το οποίο η απαλλαγή δεν πρέπει να δημιουργεί κίνδυνο στρεβλώσεων των όρων του ανταγωνισμού; Ειδικότερα,
 - α) Το κριτήριο αυτό εφαρμόζεται σε ενδεχόμενη στρέβλωση των όρων του ανταγωνισμού που θίγει άλλους αποδέκτες παρόμοιων υπηρεσιών οι οποίοι δεν είναι μέλη της ενώσεως επιμερισμού των δαπανών ή εφαρμόζεται μόνο σε ενδεχόμενη στρέβλωση που θίγει τυχόν εναλλακτικούς παρόχους υπηρεσιών οι οποίοι θα παρείχαν υπηρεσίες στα μέλη της ενώσεως επιμερισμού των δαπανών;

- β) Αν το κριτήριο αυτό εφαρμόζεται αποκλειστικά σε άλλους αποδέκτες υπηρεσιών, είναι δυνατόν να υπάρξει πραγματική πιθανότητα στρεβλώσεως των όρων του ανταγωνισμού όταν οι άλλοι αποδέκτες, οι οποίοι δεν είναι μέλη της ενώσεως επιμερισμού των δαπανών, μπορούν να υποβάλουν αίτηση προσχώρησης σε αυτήν την ένωση επιμερισμού των δαπανών ή να δημιουργήσουν τη δική τους ένωση επιμερισμού των δαπανών για να εξασφαλίζουν ανάλογες υπηρεσίες ή να εξασφαλίζουν ισοδύναμη εξοικονόμηση ΦΠΑ με άλλες μεθόδους (π.χ. με τη δημιουργία παραρτήματος στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ή στην τρίτη χώρα);
- γ) Αν το κριτήριο αυτό εφαρμόζεται αποκλειστικά σε άλλους παρόχους υπηρεσιών, πρέπει η πραγματική πιθανότητα στρεβλώσεως των όρων του ανταγωνισμού να αξιολογείται με γνώμονα το αν είναι βέβαιο ότι η ένωση επιμερισμού των δαπανών θα διατηρήσει την πελατεία των μελών της, ανεξάρτητα από την ύπαρξη της απαλλαγής από τον ΦΠΑ — και συνεπώς να αξιολογείται με βάση την πρόσβαση των εναλλακτικών παρόχων στην εθνική αγορά στην οποία τα μέλη της ενώσεως επιμερισμού των δαπανών έχουν την έδρα τους; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, έχει σημασία αν είναι βέβαιο ότι η ένωση επιμερισμού των δαπανών θα διατηρήσει την πελατεία των μελών της επειδή αυτά ανήκουν στον ίδιο όμιλο εταιριών;
- δ) Θα πρέπει η ενδεχόμενη στρέβλωση των όρων του ανταγωνισμού να αξιολογηθεί σε εθνικό επίπεδο σε σχέση με εναλλακτικούς παρόχους υπηρεσιών οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε τρίτη χώρα όπου έχει την έδρα της η ένωση επιμερισμού των δαπανών;
- ε) Φέρει η φορολογική αρχή της ΕΕ η οποία εφαρμόζει την οδηγία ΦΠΑ το βάρος αποδείξεως της πιθανότητας προκλήσεως στρεβλώσεως των όρων του ανταγωνισμού;
- στ) Είναι απαραίτητο η φορολογική αρχή της ΕΕ να προσφύγει σε ειδική εκτίμηση εμπειρογνομόνων για την αγορά της τρίτης χώρας στην οποία έχει την έδρα της η ένωση επιμερισμού των δαπανών;
- ζ) Μπορεί η ύπαρξη πραγματικής πιθανότητας στρεβλώσεως να αποδεικνύεται από τον προσδιορισμό μιας εμπορικής αγοράς στην τρίτη χώρα;
- 3) Μπορεί η απαλλαγή υπέρ της ενώσεως επιμερισμού των δαπανών να εφαρμοστεί σε περίπτωση όπως αυτή της υπό κρίση υποθέσεως, στην οποία τα μέλη της ενώσεως επιμερισμού των δαπανών συνδέονται μεταξύ τους με οικονομικές, χρηματοπιστωτικές και οργανωτικές σχέσεις;
- 4) Μπορεί η απαλλαγή υπέρ των ενώσεων επιμερισμού των δαπανών να εφαρμοστεί σε περιπτώσεις στις οποίες τα μέλη της ενώσεως έχουν συγκροτήσει όμιλο ΦΠΑ ο οποίος είναι ενιαίο υποκείμενο στον φόρο πρόσωπο; Ασκεί επιρροή επ' αυτού το ότι η ΚΙC, το αντιπροσωπευτικό μέλος στο οποίο (βάσει του εθνικού δικαίου) παρέχονται οι υπηρεσίες, δεν είναι μέλος της ενώσεως επιμερισμού των δαπανών; Σε καταφατική περίπτωση, παύει να υφίσταται μια τέτοια επιρροή όταν η εθνική νομοθεσία ορίζει ότι, για τον σκοπό της εφαρμογής της απαλλαγής υπέρ των ενώσεων επιμερισμού των δαπανών, διαδέχεται τα χαρακτηριστικά και το νομικό καθεστώς των μελών της ενώσεως επιμερισμού των δαπανών;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε την 1η Φεβρουαρίου 2019 η Δημοκρατία της Λιθουανίας κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 22 Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-508/15, Δημοκρατία της Λιθουανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-79/19 P)

(2019/C 131/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωπος: R. Krasuckaitė)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-508/15 (¹) (στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση), στο μέτρο που, με την απόφαση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1119 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 22ας Ιουνίου 2015

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/1119 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 22ας Ιουνίου 2015 ^(?) ή να αναπέμψει την ανααιρεσιβάλλομενη απόφαση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η Δημοκρατία της Λιθουανίας ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-508/15 στηριζόμενη στην ακόλουθη νομική βάση:

- (1) Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, με τη σκέψη 83 της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η παρέκκλιση του άρθρου 33γ, παράγραφος 1, του κανονισμού 1257/1999 ^(?) αφορά μόνον την ηλικία των προσώπων που μεταβιβάζουν την εκμετάλλευση, καθώς η διάταξη αυτή συνδέεται σαφώς με τη γαλακτοκομική ποσόστωση ως αποδεικτικό στοιχείο της εμπορικής γεωργικής παραγωγής.
- (2) Το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε επίσης τα πραγματικά περιστατικά με τις σκέψεις 74 έως 79 της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Λιθουανίας δεν απέδειξε ότι η κατοχή γαλακτοκομικής ποσοστώσεως σήμαινε ότι ο αιτών ασχολούνταν με την εμπορική γεωργική παραγωγή, συμπέρασμα το οποίο, κατ' ουσίαν, δεν αντιστοιχούσε στα έγγραφα της δικογραφίας που υποβλήθηκαν ενώπιόν του.

⁽¹⁾ Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2018, Δημοκρατία της Λιθουανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, T-508/15 (ΕΥ:Τ:2018:828).

^(?) (ΕΕ 2015, L 182, σ. 39).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών (ΕΕ 1999, L 160, σ. 80).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *cour d'appel de Bruxelles* (Βέλγιο) στις 8 Φεβρουαρίου 2019 — *Viasat UK Ltd, Viasat Inc.* κατά *Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)*

(Υπόθεση C-100/19)

(2019/C 131/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: *Viasat UK Ltd, Viasat Inc.*

Καθού: *Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)*

Παρεμβαίνουσες: *Inmarsat Ventures Ltd c.o., Eutelsat SA*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο ii, το άρθρο 7, παράγραφος 1, και το άρθρο 8, παράγραφος 1, της αποφάσεως 626/2008/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2008, για την επιλογή και αδειοδότηση συστημάτων που παρέχουν κινητές δορυφορικές υπηρεσίες (MSS) ⁽¹⁾, την έννοια ότι, σε περίπτωση που αποδεικνύεται ότι ο φορέας εκμεταλλεύσεως, ο οποίος επελέγη σύμφωνα με τον τίτλο II της ανωτέρω αποφάσεως, δεν παρέχει κινητές δορυφορικές υπηρεσίες μέσω κινητού δορυφορικού συστήματος κατά την καταληκτική ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο ii, της εν λόγω αποφάσεως, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών που αναφέρονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της ίδιας αποφάσεως, οφείλουν να αρνούνται να χορηγήσουν στον συγκεκριμένο φορέα άδειες για την ανάπτυξη συμπληρωματικών επίγειων σκελών, για τον λόγο ότι ο εν λόγω φορέας δεν τήρησε τη δέσμευση που ανέλαβε κατά την υποβολή της αιτήσεως αδειοδότησεως;

- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχουν οι ανωτέρω διατάξεις την έννοια ότι, στο ίδιο πλαίσιο, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών που αναφέρονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της ίδιας αποφάσεως, μπορούν να αρνηθούν να χορηγήσουν άδειες στον συγκεκριμένο φορέα εκμεταλλεύσεως για την ανάπτυξη συμπληρωματικών επίγειων σκελών, με την αιτιολογία ότι ο εν λόγω φορέας δεν τηρούσε τη δέσμευση καλύψεως στις 13 Ιουνίου 2016;

(¹) EE L 172, σ. 15.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Obvodní soud pro Prahu 9 (Τσεχική Δημοκρατία) στις 12 Φεβρουαρίου 2019 — XR κατά Dopravní podnik hl. m. Prahy, ανώνυμης εταιρίας

(Υπόθεση C-107/19)

(2019/C 131/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Obvodní soud pro Prahu 9

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: XR

Εναγόμενη: Dopravní podnik hl. m. Prahy, ανώνυμη εταιρία

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει η περίοδος διαλείμματος, κατά την οποία ο εργαζόμενος οφείλει να είναι στη διάθεση του εργοδότη του εντός δύο λεπτών σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης, στην έννοια του «χρόνου εργασίας» κατά το άρθρο 2 της οδηγίας 2003/88/EK (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας;
- 2) Επηρεάζεται η εξέταση του παραπάνω ερωτήματος από το γεγονός ότι τέτοιου είδους διακοπές (του διαλείμματος) σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης λαμβάνουν χώρα σπανίως και απρόβλεπτα ή, κατά περίπτωση, από τη συχνότητα τέτοιων διακοπών;
- 3) Δύναται πρωτοβάθμιο δικαστήριο που εκδικάζει υπόθεση αφού η απόφαση που εξέδωσε ακυρώθηκε από ανώτερο δικαστήριο και η υπόθεση αναπέμφθηκε ενώπιον του για την έκδοση νέας αποφάσεως να μην συμμορφωθεί με την απόφαση του ανώτερου δικαστηρίου η οποία δεσμεύει το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, αν η απόφαση αυτή αντικείται στο δικαίωμα της Ένωσης;

(¹) EE 2003, L 299, σ. 9.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 4 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-518/16, Carreras Sequeros κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-119/19 P)

(2019/C 131/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. S. Bohg, G. Gattinara, L. Vernier)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserochchi, Marc Thieme Groen, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 2018, Carreras Sequeros κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-518/16·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να αποφανθεί επί του δεύτερου, του τρίτου και του τέταρτου λόγου ακυρώσεως της πρωτοδίκως ασκηθείσας προσφυγής·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προβάλλει δύο λόγους ανατρέσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ανατρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

Το πρώτο σκέλος αφορά πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του περιεχομένου του άρθρου 31, παράγραφος 2, του Χάρτη. Το περιεχόμενο του δικαιώματος ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών, δικαίωμα το οποίο κατοχυρώνεται από το εν λόγω άρθρο 31, παράγραφος 2, συγκεκριμενοποιείται με το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88⁽¹⁾. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο λαμβάνοντας υπόψη άλλες διατάξεις της οδηγίας 2003/88, όπως τα άρθρα 14 και 23, και κρίνοντας ότι τα εν λόγω άρθρα δεσμεύουν τον νομοθέτη του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ).

Με το δεύτερο σκέλος, η Επιτροπή διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 31, παράγραφος 2, του Χάρτη, καθόσον έκρινε ότι η μείωση που επιφέρει το άρθρο 6 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ δεν συνάδει προς μια υποτιθέμενη αρχή κατά την οποία προστατεύεται η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας των ενδιαφερομένων. Τέτοια αρχή στερείται εννόμου βάσεως.

Με το τρίτο σκέλος προβάλλεται, επικουρικός, πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία των άλλων διατάξεων του ΚΥΚ οι οποίες συγκροτούν το πλαίσιο του άρθρου 6 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ. Το Γενικό Δικαστήριο κακώς αρνείται να εξετάσει άλλες διατάξεις του ΚΥΚ αποκλειστικά και μόνο διότι ήταν προϋφιστάμενες της τροποποίησης του άρθρου 6 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ. Ο νομοθέτης διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια όσον αφορά την επιλογή των μέτρων τα οποία πρέπει να τροποποιηθούν ή να διατηρηθούν.

2. Με τον δεύτερο λόγο ανατρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη. Το Γενικό Δικαστήριο παραβλέπει τη νομολογία σύμφωνα με την οποία ο νομοθέτης διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια κατά την τροποποίηση του ΚΥΚ, τυχόν δε παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας μπορεί να διαπιστωθεί μόνο εφόσον ο νομοθέτης υπερέβη προδήλως τα όρια της διακριτικής αυτής ευχέρειας.

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9).

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2019 η Hamas κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 14 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-400/10 RENV, Hamas κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-122/19 P)

(2019/C 131/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Hamas (εκπρόσωπος: L. Glock, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Γαλλική Δημοκρατία, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναίρεσει την απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2018, Hamas κατά Συμβουλίου, T-400/10 RENV, καθόσον απορρίπτει το αίτημα ακυρώσεως των ακόλουθων πράξεων:

— της αποφάσεως 2011/430/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2011 (ΕΕ 2011, L 188, σ. 47), σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, των αποφάσεων 2011/872/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2011 (ΕΕ 2011, L 343, σ. 54), 2012/333/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2012 (ΕΕ 2012, L 165, σ. 72), 2012/765/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2012 (ΕΕ 2012, L 337, σ. 50), 2013/395/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 2013 (ΕΕ 2013, L 201, σ. 57), 2014/72/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 2014 (ΕΕ 2014, L 40, σ. 56), και 2014/483/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2014 (ΕΕ 2014, L 217, σ. 35) σχετικά με την ενημέρωση και, ενδεχομένως, τροποποίηση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση, αντιστοίχως, των αποφάσεων 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 και 2014/72,

καθώς και

— των εκτελεστικών κανονισμών (ΕΕ) 687/2011 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2011 (ΕΕ 2011, L 188, σ. 2), 1375/2011 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2011 (ΕΕ 2011, L 343, σ. 10), 542/2012 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2012 (ΕΕ 2012, L 165, σ. 12), 1169/2012 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2012 (ΕΕ 2012, L 337, σ. 2), 714/2013 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 2013 (ΕΕ 2013, L 201, σ. 10), 125/2014 του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 2014 (ΕΕ 2014, L 40, σ. 9), και 790/2014 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2014 (ΕΕ 2014, L 217, σ. 1), σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση, αντιστοίχως, των εκτελεστικών κανονισμών (ΕΕ) 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 και 125/2014,

καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τη Hamas, περιλαμβανομένης της Hamas-Izz al-Din al-Qassem.

— να αποφανθεί οριστικός επί των ζητημάτων που αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας αιτήσεως αναίρεσεως·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων στις υποθέσεις T-400/10, T-400/10 RENV, C-79/15 P και στην παρούσα υπόθεση.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως προβάλλεται παραβίαση των αρχών που διέπουν το βάρος αποδείξεως του υποστατού των πραγματικών περιστατικών:

— το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τις αρχές που διέπουν την κατανομή του βάρους αποδείξεως, οι οποίες έχουν προσδιοριστεί στην απόφαση Συμβούλιο κατά Hamas, C-79/15 P, και υποχρέωσε τη Hamas να φέρει το βάρος μιας αποδείξεως που ήταν εξαιρετικά δυσχερής, έως και αδύνατη·

- επικουρικώς, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τις αρχές που διέπουν την κατανομή του βάρους αποδείξεως, κρίνοντας ότι η Hamas δεν είχε διατυπώσει συγκεκριμένη και εμπεριστατωμένη αντίρρηση ως προς τα πραγματικά περιστατικά που διαπίστωσε το Συμβούλιο·
 - το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση που υπέχει να απαντήσει επαρκώς κατά νόμον στο σύνολο των επιχειρημάτων που πρόβαλε η αναιρεσείουσα σχετικά με τη δυνατότητα να της καταλογιστούν τρομοκρατικές πράξεις.
2. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος σε αποτελεσματική δικαστική προστασία:
- το Γενικό Δικαστήριο στέρησε από την αναιρεσείουσα το δικαίωμα σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο, μη διαπιστώνοντας ότι το Συμβούλιο δεν είχε αποδείξει το υποστατό των πραγματικών περιστατικών που περιλαμβάνονταν στις αιτιολογικές εκθέσεις του·
 - το Γενικό Δικαστήριο επέμεινε στην προσβολή του δικαιώματος για αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο, μολονότι είχε επιβεβαιωθεί στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας ότι οι επίδικες πράξεις δεν στηρίζονταν σε ακούτως στέρα πραγματική βάση·
 - το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον λόγο ακυρώσεως ο οποίος είχε στηριχθεί σε πλάνη του Συμβουλίου ως προς το υποστατό των πραγματικών περιστατικών, κατόπιν μη ισορροπημένης διαδικασίας, εις βάρος της αναιρεσείουσας.
3. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως, κρίνοντας ότι η βρετανική απόφαση στην οποία είχε στηριχθεί το Συμβούλιο ήταν μια ποινική καταδίκη:
- ο χαρακτηρισμός της απόφασεως αυτής ως καταδίκης, τον οποίο πρότεινε το Γενικό Δικαστήριο, δεν πληροί τα κριτήρια που ορίζονται στην κοινή θέση 2001/931 και καθιστά κενή περιεχομένου την υποχρέωση αιτιολογήσεως των πράξεων·
 - επιπλέον, εκκινώντας από τον εν λόγω εσφαλμένο χαρακτηρισμό, το Γενικό Δικαστήριο κατέστησε αδύνατο τον δικαστικό έλεγχο του χαρακτηρισμού των πραγματικών περιστατικών τα οποία αντλούνται από εθνικές αποφάσεις.
4. Τέταρτος λόγος αναιρέσεως: το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας τον λόγο ακυρώσεως σύμφωνα με τον οποίο το Συμβούλιο δεν είχε λάβει επαρκώς υπόψη την εξέλιξη της καταστάσεως με την πάροδο του χρόνου, παρέβη το άρθρο 61, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, με υποκατέστησε παρανόμως την αιτιολογία της απόφασης του Συμβουλίου και εκκίνησε από εσφαλμένη παραδοχή.
5. Πέμπτος λόγος αναιρέσεως: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, κρίνοντας ότι τα πραγματικά περιστατικά που διαπίστωσε αυτόνομα το Συμβούλιο και ο χαρακτηρισμός τους εκτίθενται κατά τρόπο επαρκώς ακριβή και συγκεκριμένο στην αιτιολογική έκθεση, ώστε να δύναται η μεν αναιρεσείουσα να τα αμφισβητήσει, το δε Γενικό Δικαστήριο να τα ελέγξει.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2019 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 4 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-518/16, Carreras Sequeros κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-126/19 P)

(2019/C 131/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer, R. Meyer)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserochchi, Marc Thieme Groen, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Το αναιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κάνει δεκτή την αίτηση αναιρέσεως·
- να αποφανθεί το ίδιο επί της υποθέσεως και να απορρίψει την πρωτοδικώς ασκηθείσα προσφυγή ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει τους προσφεύγοντες πρωτοδικώς στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

1. Ο πρώτος λόγος αναίρεσως αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο όσον αφορά την αρμοδιότητά του. Ο λόγος αναίρεσως διαιρείται σε δύο σκέλη.

— Το πρώτο σκέλος αφορά το αντικείμενο της προσφυγής. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, ακυρώνοντας με το διατακτικό της αποφάσεως «τις αποφάσεις με τις οποίες μειώθηκε το 2014 ο αριθμός των ημερών ετήσιας άδειας [των προσφευγόντων]», το Γενικό Δικαστήριο διέταξε σιωπηρώς την Επιτροπή να αποκαταστήσει, για την εκτέλεση της αποφάσεως, τον αριθμό των ημερών άδειας που θα δικαιούνταν οι προσφεύγοντες πριν από την τροποποίηση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο και χωρίς να έχει διορθώσει το αντικείμενο της προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη την αρμοδιότητά του. Άλλως, αν τέτοιος επαναχαρακτηρισμός δεν ήταν δυνατός, η προσφυγή έπρεπε να κηρυχθεί απαράδεκτη.

— Στο δεύτερο σκέλος, το Συμβούλιο σημειώνει ότι, κρίνοντας ότι παραδεκτός οι προσφεύγοντες αμφισβήτησαν, με την προβολή ενστάσεως, τη νομιμότητα του συνολικού συστήματος ετήσιας άδειας το οποίο καθορίζεται στο άρθρο 6 του παραρτήματος X του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, ιδίως εκείνου το οποίο εφαρμόζεται από το 2016, και όχι μόνο της διατάξεως την οποία εφαρμόζει η Επιτροπή στην απόφαση περί καθορισμού της άδειας των προσφευγόντων για το 2014, το Γενικό Δικαστήριο παραγνώρισε το εύρος της αρμοδιότητάς του, αντιθέτως προς πάγια νομολογία κατά την οποία το περιεχόμενο της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας πρέπει να περιορίζεται σε ό,τι είναι απαραίτητο για την επίλυση της διαφοράς και πρέπει να υφίσταται άμεσος νομικός δεσμός μεταξύ της προσβαλλόμενης ατομικής αποφάσεως και της γενικής πράξεως η οποία αποτελεί αντικείμενο της ενστάσεως.

2. Ο δεύτερος λόγος αναίρεσως αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον διαπίστωσε ότι η μείωση του αριθμού των ημερών ετήσιας άδειας την οποία επέφερε το νέο άρθρο 6 του παραρτήματος X του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων επηρεάζει το δικαίωμα ετήσιας άδειας των προσφευγόντων.

Πρώτον, κρίνοντας ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, οδηγία (εν προκειμένω η οδηγία 2003/88⁽¹⁾) μπορεί να προβληθεί κατά των θεσμικών οργάνων, το Γενικό Δικαστήριο αγνόησε την πάγια νομολογία κατά την οποία οι οδηγίες απευθύνονται στα κράτη μέλη και όχι στα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης με αποτέλεσμα να μην μπορεί να θεωρηθεί ότι αυτές καθαυτές οι διατάξεις οδηγίας επιβάλλουν υποχρεώσεις στα θεσμικά όργανα όσον αφορά τις σχέσεις τους με το προσωπικό τους.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι ο νομοθέτης δεσμεύεται από το περιεχόμενο της οδηγίας 2003/88 η οποία μνημονεύεται στις επεξηγήσεις του Προεδρείου όσον αφορά το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο αγνόησε το περιεχόμενο του άρθρου 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, άρθρο το οποίο, αντιθέτως προς όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, δεν αποσκοπεί στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας, αλλά στη διασφάλιση επαρκούς επιπέδου προστασίας για όλους τους εργαζομένους στην Ένωση.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι το άρθρο 6 του παραρτήματος X του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων θίγει το δικαίωμα ετήσιας άδειας το οποίο διασφαλίζεται στο άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, δεδομένου ότι οι υπάλληλοι οι οποίοι υπηρετούν σε τρίτες χώρες δικαιούνται συνολικό αριθμό ημερών άδειας σαφώς μεγαλύτερο από το ελάχιστο όριο των 20 ημερών το οποίο προβλέπεται στην οδηγία 2003/88.

3. Ο τρίτος λόγος αναίρεσως, επικουρικός προβαλλόμενος, αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο σχετικά με τον δικαιολογημένο χαρακτήρα της φερόμενης προσβολής του δικαιώματος άδειας. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι οι αιτιολογήσεις του προσβαλλόμενου μέτρου δεν μπορούσαν εκ της φύσεώς τους να συνιστούν σκοπούς γενικού συμφέροντος, καθώς και παραλείποντας να εξετάσει αν ο περιορισμός του δικαιώματος άδειας συνιστά, λαμβανομένου υπόψη του επιδιωκόμενου σκοπού, υπέρμετρη και ανεπίτρεπτη παρέμβαση δυνάμενη να θίξει την ίδια την ουσία του διασφαλιζόμενου δικαιώματος.

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L299, σ. 9).

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2019 η Groupe Canal + κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-873/16, Groupe Canal + κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-132/19 P)

(2019/C 131/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Groupe Canal + (εκπρόσωποι: P. Wilhelm, P. Gassenbach, O. de Juvigny, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γαλλική Δημοκρατία, Union des producteurs de cinéma (UPC), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors — EFAD's, Ευρωπαϊκό Γραφείο Ενώσεων Καταναλωτών (ΕΓΕΚ)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-873/16, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Groupe Canal + με αίτημα την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 26ης Ιουλίου 2016 περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση ΑΤ.40023 — Διασυνοριακή πρόσβαση στη συνδρομητική τηλεόραση) και καθόσον καταδίκασε την ανααιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 26ης Ιουλίου 2016 στην προαναφερθείσα υπόθεση ΑΤ.40023·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσης, η GCP υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να αποκλείσει την ύπαρξη καταχρήσεως εξουσίας συνιστάμενης στο ότι η Επιτροπή επιδίωξε, μέσω δεσμεύσεων, την παύση των γεωγραφικών αποκλεισμών, ενώ ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/302⁽¹⁾ προβλέπει ρητώς ότι το οπτικοακουστικό περιεχόμενο μπορεί να υπόκειται σε γεωγραφικούς περιορισμούς.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσης, η GCP προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε διαδικαστική πλημμέλεια και παραβίασε την αρχή της αντιμωλίας, διότι κανένα από τα επιχειρήματα σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 101, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ δεν συζητήθηκε από τους διαδίκους. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν σεβάστηκε τα δικαιώματα άμυνας της GCP.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσης, η GCP διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που υπέχει, παραλείποντας να απαντήσει στον λόγο ακυρώσεως σύμφωνα με τον οποίο η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γαλλικό οικονομικό και νομικό πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσονταν οι επίμαχες ρήτρες. Η απόφαση βασίζεται σε ανακριβή παραδοχή και αγνοεί το συγκεκριμένο οικονομικό και νομικό πλαίσιο του κινηματογραφικού τομέα και αντίκειται στη νομολογία του Δικαστηρίου, το οποίο ρητώς έκρινε ότι οι επίμαχες ρήτρες μπορούν να είναι απολύτως έγκυρες στον κινηματογραφικό τομέα.

Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσης, η GCP υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη ως προς την ερμηνεία του άρθρου 9 του κανονισμού 1/2003⁽²⁾ και του σημείου 128 της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές για τη διεξαγωγή των διαδικασιών που αφορούν τα άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ, καταλήγοντας σε παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και του σεβασμού των δικαιωμάτων των τρίτων. Συγκεκριμένα, οι ανησυχίες σχετικά με τον ανταγωνισμό, οι οποίες διατυπώθηκαν στην προκαταρκτική εκτίμηση της Επιτροπής, αφορούσαν μόνο την επικράτεια του Ηνωμένου Βασιλείου και την επικράτεια της Ιρλανδίας και η κατάσταση του ανταγωνισμού όσον αφορά τη Γαλλία δεν εξετάστηκε καν. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας, αφενός, ότι η απόφαση της Επιτροπής δεν συνιστούσε επέμβαση στη συμβατική ελευθερία της GCP και, αφετέρου, ότι δεν επηρέαζε τη δυνατότητα της GCP να προσφύγει στον εθνικό δικαστή προκειμένου να διαπιστωθεί η συμβατότητα των ρητρών με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, ενώ από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το εθνικό δικαστήριο δεν μπορεί να αγνοήσει την απόφαση η οποία εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 1/2003 και την προκαταρκτική εκτίμηση η οποία συνοδεύει την εν λόγω απόφαση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2018, για την αντιμετώπιση του αδικαιολόγητου γεωγραφικού αποκλεισμού και άλλων μορφών διακριτικής μεταχείρισης με βάση την ιδιγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών εντός της εσωτερικής αγοράς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και (ΕΕ) 2017/2394 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (ΕΕ L 601, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2019 ο Comune di Milano κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-167/13, Comune di Milano κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-160/19 P)

(2019/C 131/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Comune di Milano (εκπρόσωποι: A. Mandarano, E. Barbagiovanni, S. Grassani, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-167/13, Comune di Milano κατά Επιτροπής·
- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ΕΕ) 2015/1225, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με αυξήσεις κεφαλαίων τις οποίες πραγματοποίησε η εταιρεία SEA SpA υπέρ της SEA Handling SpA [SA.21420 (C 14/10) (πρώην NN 25/10) (πρώην CP 175/06)]·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση T-167/13 R.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως του Δήμου Μιλάνου (Comune di Milano) κατά της προαναφερθείσας αποφάσεως της Επιτροπής.

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναίρεσεως, ο Δήμος Μιλάνου προβάλλει τέσσερις λόγους αναίρεσεως οι οποίοι στηρίζονται σε παράβαση από το Γενικό Δικαστήριο του άρθρου 107 ΣΛΕΕ και στο γεγονός ότι, εν προκειμένω, δεν υφίστανται μέτρα δυνάμει να χαρακτηρισθούν ως κρατικές ενισχύσεις.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, ο Δήμος Μιλάνου, αφενός, αμφισβητεί ότι τα φερόμενα μέτρα ενισχύσεως κάνουν χρήση «κρατικών πόρων», και, αφετέρου, υποστηρίζει ότι το «κριτήριο» της δυνατότητας καταλογισμού που έχει θεσπίσει το Γενικό Δικαστήριο δεν συμβιβάζεται με τις αρχές που απορρέουν από την κοινοτική νομολογία.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως, ο Δήμος Μιλάνου προβάλλει παράβαση από το Γενικό Δικαστήριο των αρχών που διέπουν την απόδειξη της δυνατότητας καταλογισμού, από την άποψη τόσο της άνισης μεταχειρίσεως των αποδεικτικών στοιχείων όσο και της ελλείψεως αποδεικτικών στοιχείων υπό «διαχρονική» έννοια.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσεως, ο Δήμος Μιλάνου προβάλλει παραμόρφωση από το Γενικό Δικαστήριο των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων κατά την εν εκ μέρους του εκτίμηση των ενδείξεων που επικαλέσθηκε η Επιτροπή προς στήριξη του προβαλλόμενου καταλογισμού των επίμαχων μέτρων στον Δήμο Μιλάνου.

Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσεως, ο Δήμος Μιλάνου αμφισβητεί, από περισσότερες απόψεις, το σύνολο των εκτιμήσεων του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την εφαρμογή από την Επιτροπή του κριτηρίου του ιδιώτη επενδυτή ο οποίος δραστηριοποιείται υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς («ΙΕΟΑ») και τα συμπεράσματα στα οποία το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει συναφώς με την απόφαση.

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-683/15, Freistaat Bayern κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-167/19 P)

(2019/C 131/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Freistaat Bayern

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την αναρριβιβαλλόμενη απόφαση,
- να απορρίψει ως αβάσιμο τον πρώτο λόγο της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να εξετάσει τους λοιπούς λόγους ακυρώσεως,
- να καταδικάσει το προσφεύγον της πρωτοβάθμιας διαδικασίας στα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της αναρριτικής δίκης ή, επικουρικώς, σε περίπτωση αναπομπής στο Γενικό Δικαστήριο, να επιφυλαχθεί να αποφανθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της αναρριτικής διαδικασίας με την απόφαση που θα περατώνει αμετακλήτως τη διαδικασία.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος αναίρεσεως:

Το Γενικό Δικαστήριο προέβη, στις σκέψεις 60 έως 67 της αναρριβαλλόμενης απόφασεως, σε νομικά εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 (!) καθώς και της σχετικής νομολογίας των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης, κατά τον καθορισμό των απαιτήσεων του περιεχομένου μιας απόφασεως περί κινήσεως της διαδικασίας: η αναφορά της πηγής χρηματοδοτήσεως μιας ενισχύσεως στην απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας θα έπρεπε να απαιτείται μόνο κατ' εξαίρεση και σε ειδικές περιπτώσεις.

Δεύτερος λόγος αναίρεσεως:

Το Γενικό Δικαστήριο προέβη, στις σκέψεις 53 έως 58 και 62 της αναρριβαλλόμενης απόφασεως, σε εσφαλμένη ερμηνεία της απόφασεως περί κινήσεως της διαδικασίας, παρέχοντας ελλιπή αιτιολογία, ενώ επίσης δεν απάντησε στα επιχειρήματα της Επιτροπής. Στην πραγματικότητα, η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας έκανε μνεία της πηγής χρηματοδοτήσεως μέσω πόρων του γενικού προϋπολογισμού.

Τρίτος λόγος αναίρεσεως:

Το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 70 και 71 της αναρριβαλλόμενης απόφασεως, προέβη σε νομικά εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και της σχετικής νομολογίας των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης, κρίνοντας ότι τα δικαιώματα συμμετοχής τρίτων στη διοικητική διαδικασία συνιστούν ουσιώδη τύπο κατά την έννοια του άρθρου 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

Τέταρτος λόγος αναιρέσεως:

Το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 72 έως 75 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία του δικαιώματος συμμετοχής στη διοικητική διαδικασία κατά το άρθρο 108, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ και το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, καθώς και της σχετικής νομολογίας των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης σχετικά με τις συνέπειες της προσβολής του δικαιώματος συμμετοχής στη διοικητική διαδικασία, διαπιστώνοντας ότι η υποβολή παρατηρήσεων από τους ενδιαφερομένους σχετικά με το αν οι δημοσιονομικοί πόροι θεωρούνται ως κρατικοί πόροι θα μπορούσε να αλλάξει την έκβαση της διαδικασίας. Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία τόσο της έννοιας των κρατικών πόρων κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ όσο και της έννοιας της υφιστάμενης ενίσχυσης κατά το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά που διαπιστώθηκαν στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και εκτέθηκαν ενώπιόν του, παρέλειψε δε να εξετάσει τα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή ενώπιόν του.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ 1999, L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-722/15, T-723/15 και T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-171/19 P)

(2019/C 131/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V., Genossenschaftsverband Bayern e.V., Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e.V.

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
- να απορρίψει ως αβάσιμο τον πρώτο λόγο της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να εξετάσει τους λοιπούς λόγους ακυρώσεως,
- να καταδικάσει το προσφεύγον της πρωτοβάθμιας διαδικασίας στα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της αναιρετικής δίκης ή, επικουρικώς, σε περίπτωση αναπομπής στο Γενικό Δικαστήριο, να επιφυλαχθεί να αποφανθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής διαδικασίας με την απόφαση που θα περατώνει αμετακλήτως τη διαδικασία.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος αναιρέσεως:

Το Γενικό Δικαστήριο προέβη, στις σκέψεις 56 έως 64 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, σε νομικά εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 (¹) καθώς και της σχετικής νομολογίας των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης, κατά τον καθορισμό των απαιτήσεων του περιεχομένου μιας αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας: η αναφορά της πηγής χρηματοδοτήσεως μιας ενισχύσεως στην απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας θα έπρεπε να απαιτείται μόνο κατ' εξαίρεση και σε ειδικές περιπτώσεις.

Δεύτερος λόγος αναιρέσεως:

Το Γενικό Δικαστήριο προέβη, στις σκέψεις 47 έως 53 και 56 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, σε εσφαλμένη ερμηνεία της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας, παρέχοντας ελλιπή αιτιολογία, ενώ επίσης δεν απάντησε στα επιχειρήματα της Επιτροπής. Στην πραγματικότητα, η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας έκανε μνεία της πηγής χρηματοδοτήσεως μέσω πόρων του γενικού προϋπολογισμού.

Τρίτος λόγος αναιρέσεως:

Το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 66 έως 68 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, προέβη σε νομικά εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και της σχετικής νομολογίας των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης, κρίνοντας ότι τα δικαιώματα συμμετοχής τρίτων στη διοικητική διαδικασία συνιστούν ουσιώδη τύπο κατά την έννοια του άρθρου 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

Τέταρτος λόγος αναιρέσεως:

Το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 70 έως 72 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία του δικαιώματος συμμετοχής στη διοικητική διαδικασία κατά το άρθρο 108, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ και το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, καθώς και της σχετικής νομολογίας των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης σχετικά με τις συνέπειες της προσβολής του δικαιώματος συμμετοχής στη διοικητική διαδικασία, διαπιστώνοντας ότι η υποβολή παρατηρήσεων από τους ενδιαφερομένους σχετικά με το αν οι δημοσιονομικοί πόροι θεωρούνται ως κρατικοί πόροι θα μπορούσε να αλλάξει την έκβαση της διαδικασίας. Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο προέβη επίσης σε εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας των κρατικών πόρων κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά που διαπιστώθηκαν στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και εκτέθηκαν ενώπιόν του, παρέλειψε δε να εξετάσει τα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή ενώπιόν του.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ 1999, L 83, σ. 1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2019 — Βακάκης και Συνεργάτες κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-292/15) ⁽¹⁾

(Εξωσυμβατική ευθύνη — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Σύγκρουση συμφερόντων — Υποχρέωση επιμέλειας — Απώλεια ευκαιρίας — Αποζημίωση)

(2019/C 131/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Βακάκης και Συνεργάτες — Σύμβουλοι για Αγροτική Ανάπτυξη ΑΕ Μελετών, πρώην Βακάκης Ιντερνάσιοναλ — Σύμβουλοι για Αγροτική Ανάπτυξη ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: B. O'Connor, solicitor, S. Gubel και E. Bertolotto, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Erlbacher και E. Georgieva και L. Baumgart)

Αντικείμενο

Αγωγή βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται να υπέστη η ενάγουσα λόγω των παρατυπιών που διέπραξε η Επιτροπή στο πλαίσιο του διαγωνισμού «Εδραίωση του συστήματος ασφάλειας των τροφίμων στην Αλβανία»(EuropeAid/129820/C/SER/AL).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καθορίζει την αποζημίωση την οποία οφείλει να καταβάλει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στη Βακάκης και Συνεργάτες — Σύμβουλοι για Αγροτική Ανάπτυξη ΑΕ Μελετών δυνάμει της απόφασης της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Βακάκης και Συνεργάτες κατά Επιτροπής (T-292/15), στο ποσό των 234353 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας από την 28η Φεβρουαρίου 2018 και έως την πλήρη εξόφληση, υπολογιζόμενων βάσει του επιτοκίου που ορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδοτήσεως, προσαυξημένο κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα έξοδα της δίκης επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Βακάκης και Συνεργάτες κατά Επιτροπής (T-292/15).
- 3) Έκαστος διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του για τη διαδικασία μετά την απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2018, Βακάκης και Συνεργάτες κατά Επιτροπής (T-292/15).

⁽¹⁾ EE C 294 της 7.9.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Βέλγιο και Magnetrol International κατά Επιτροπής

(Υποθέσεις T-131/16 και T-263/16) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων το οποίο έδωσε σε εφαρμογή το Βέλγιο — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεων παράνομο και ασυμβίβαστο με την εσωτερική αγορά και με την οποία διατάσσεται η ανάκτηση της χορηγηθείσας ενισχύσεως — Φορολογική προαπόφαση (tax ruling) — Φορολογική απαλλαγή των πλεοναζόντων κερδών — Φορολογική αυτονομία των κρατών μελών — Έννοια του καθεστώτος ενισχύσεων — Συμπληρωματικά μέτρα εφαρμογής)

(2019/C 131/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων στην υπόθεση T-131/16: Βασιλείο του Βελγίου (εκπρόσωποι: αρχικώς C. Pochet, M. Jacobs και J.-C. Halleux, στη συνέχεια C. Pochet και J.-C. Halleux, επικουρούμενοι από τους M. Segura Catalán και M. Clayton, δικηγόρους)

Προσφεύγουσα στην υπόθεση T-263/16: Magnetrol International (Zelev, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: H. Gilliams και J. Bocken, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς P. J. Loewenthal και B. Stromsky, στη συνέχεια P. J. Loewenthal και F. Tomat)

Παρεμβαίνουσα στην υπόθεση T-131/16: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: αρχικώς E. Creedon, G. Hodge και A. Joyce, στη συνέχεια K. Duggan, M. Browne και M. Joyce, και τέλος M. Joyce και J. Quaney, επικουρούμενοι από τους P. Gallagher, M. Collins, SC, B. Doherty και S. Kingston, barristers)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2016/1699 της Επιτροπής, της 11ης Ιανουαρίου 2016, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων όσον αφορά τη φορολογική απαλλαγή των πλεοναζόντων κερδών SA.37667 (2015/C) (πρώην 2015/NN) το οποίο έδωσε σε εφαρμογή το Βέλγιο (ΕΕ 2016, L 260, σ. 61).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις T-131/16 και T-263/16 προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση (ΕΕ) 2016/1699 της Επιτροπής, της 11ης Ιανουαρίου 2016, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων όσον αφορά τη φορολογική απαλλαγή των πλεοναζόντων κερδών SA.37667 (2015/C) (πρώην 2015/NN) το οποίο έδωσε σε εφαρμογή το Βέλγιο.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα του Βασιλείου του Βελγίου, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και εκείνα της Magnetrol International.
- 4) Η Ιρλανδία φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 191 της 30.5.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2019 — Athletic Club κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-679/16) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση χορηγηθείσα από τις ισπανικές αρχές υπέρ ορισμένων συλλόγων επαγγελματικού ποδοσφαίρου — Προνομιακός συντελεστής φόρου επί των εσόδων των συλλόγων που μπορούν να επικαλεστούν την ιδιότητα του νομικού προσώπου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα — Απόφαση κρίνουσα την ενίσχυση ασύμβατη με την εσωτερική αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Μέτρο δημόσιου φορέα μη ανήκοντος στον πυρήνα της κρατικής δομής — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Στρέβλωση του ανταγωνισμού — Επηρεασμός των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών — Μεταβολή υφιστάμενης ενισχύσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2019/C 131/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Athletic Club (Μπιλμπάο, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Lucas Murillo de la Cueva και J. Luís Carrasco, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Luengo, B. Stromsky και P. Němečková)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση των άρθρων 1, 4 και 5 της αποφάσεως (ΕΕ) 2016/2391 της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.29769 (2013/C) (πρώην 2013/NN) που χορήγησε η Ισπανία υπέρ ορισμένων ποδοσφαιρικών συλλόγων (ΕΕ 2016, L 357, σ. 1), κατά το μέρος που αφορούν τον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Athletic Club στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 419 της 14.11.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — RE κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-903/16) ⁽¹⁾

(Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα — Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων αυτών — Δικαίωμα προσβάσεως στα εν λόγω δεδομένα — Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 — Άρνηση παροχής προσβάσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Επιστολή που παραπέμπει σε προηγούμενη μερική άρνηση προσβάσεως, χωρίς να διενεργείται επανεξέταση — Έννοια της δεκτικής προσφυγής πράξεως κατά το άρθρο 263 ΣΛΕΕ — Έννοια της αμιγώς επιβεβαιωτικής πράξεως — Δυνατότητα εφαρμογής στον τομέα της προσβάσεως σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα — Νέα και ουσιώδη πραγματικά περιστατικά — Έννομο συμφέρον — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2019/C 131/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: RE (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Kranenborg και D. Nardi)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του υπηρεσιακού σημειώματος του διευθυντή της Διεύθυνσης Ασφάλειας της Γενικής Διεύθυνσης Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφάλειας της Επιτροπής της 12ης Οκτωβρίου 2016, κατά το μέρος που απορρίπτει την αίτηση του προσφεύγοντος για την παροχή προσβάσεως σε ορισμένα από τα προσωπικού χαρακτήρα δεδομένα του.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το υπηρεσιακό σημείωμα του διευθυντή της Διεύθυνσης Ασφάλειας της Γενικής Διεύθυνσης Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 12ης Οκτωβρίου 2016, κατά το μέρος που απορρίπτει την αίτηση της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 του RE για την παροχή προσβάσεως σε ορισμένα από τα προσωπικού χαρακτήρα δεδομένα του.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 53 της 20.2.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — L κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-91/17) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Διαπιστευμένοι κοινοβουλευτικοί βοηθοί — Άδεια ασθενείας — Χρόνος αναρρωτικής άδειας εκτός του τόπου υπηρεσίας — Παράτυπη απουσία — Άρθρο 60 του ΚΥΚ — Καθήκον επιμέλειας — Αρχή της χρηστής διοικήσεως)

(2019/C 131/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: L (εκπρόσωπος: I Coutant Peyre, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Windisch και Í. Ní Riagáin Dúro)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 31ης Αυγούστου 2016 που αφορά ορισμένες απουσίες του προσφεύγοντος χωρίς προηγούμενη άδεια.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον L στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 32 της 29.1.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Πολωνία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-366/17) ⁽¹⁾

(ΕΤΠΑ — Άρνηση επιβεβαιώσεως χρηματοδοτικής συνεισφοράς σε μεγάλο έργο — Άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 — Αξιολόγηση της συνέπειας ενός μεγάλου έργου με τις προτεραιότητες του επιχειρησιακού προγράμματος — Άρθρο 41, παράγραφος 2, του κανονισμού 1083/2006 — Υπέρβαση της προθεσμίας)

(2019/C 131/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B.-R. Killmann, A. Κυρατσού και M. Siekierzyńska)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2017) 1904 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Μαρτίου 2017, για την άρνηση επιβεβαιώσεως χρηματοδοτικής συνεισφοράς υπέρ της Δημοκρατίας της Πολωνίας εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) για το μεγάλο έργο «Εναρξη παραγωγής νέας γενιάς κινητήρων ντίζελ από την Volkswagen Motor Polska» στο πλαίσιο του άξονα προτεραιότητας IV του επιχειρησιακού προγράμματος «Καινοτόμος οικονομία».

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 249 της 31.7.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Giove Gas κατά EUIPO — Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)

(Υπόθεση T-34/18) ⁽¹⁾

(«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CALOON — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»)

(2019/C 131/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Giove Gas Srl (Tarquinia, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Bergonzini και F. Dinelli, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Crespo Carrillo et H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Compagnie des gaz de pétrole Primagaz (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: D. Régnier, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Νοεμβρίου 2017 (υπόθεση R 1271/2017-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Compagnie des gaz de pétrole Primagaz και Giove Gas.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Giove Gas Srl στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 182 της 28.5.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Torro Entertainment κατά EUIPO — Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE)

(Υπόθεση T-63/18) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TORRO Grande MEAT IN STYLE — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης TORO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Υποχρέωση αιτιολόγησεως — Άρθρο 94, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 2017/1001 — Δέουσα επιμέλεια — Άρθρο 95, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001)

(2019/C 131/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Torro Entertainment (Plovdiv, Βουλγαρία) (εκπρόσωπος: A. Kostov, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοηγητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Crespo Carrillo και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση R 1776/2017-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Grupo Osborne και Torro Entertainment.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Torro Entertainment Ltd* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 134 της 16.4.2018.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Bayer Intellectual Property κατά EUIPO
(Απεικόνιση μιας καρδιάς)**

(Υπόθεση T-123/18) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει μία καρδιά — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)

(2019/C 131/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bayer Intellectual Property GmbH (Monheim am Rhein, Γερμανία) (εκπρόσωποι: V von Bomhard και J. Fuhrmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοηγητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Graul, S. Hanne και D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση R 145/2017-1), σχετικά με αίτηση καταχώρισης ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εικονιστικού σημείου το οποίο απεικονίζει μία καρδιά.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Bayer Intellectual Property GmbH* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 142 της 23.4.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Beko κατά EUIPO — Acer (ALTUS)(Υπόθεση T-162/18) ⁽¹⁾

(*{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ALTUS — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα ALTOS — Διαδικασίες για την κήρυξη εκπτώσεως ορισμένων προγενέστερων σημάτων που είχαν κινηθεί ενώπιον των εθνικών αρχών — Κίνδυνος συγχύσεως — Αναστολή της διοικητικής διαδικασίας — Κανόνας 20, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 [νυν άρθρο 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625]}*)

(2019/C 131/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Beko plc (Watford, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: G. Tritton, barrister)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Ivanauskas και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Acer, Inc. (Ταϊπέι, Ταϊβάν)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση R 1991/2016-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Acer και Beko.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 13ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση R 1991/2016-5).
- 2) Το EUIPO φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα της Beko plc.

⁽¹⁾ ΕΕ C 152 της 30.4.2018.

Διάταξη του Αντιπροέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2019 — Aresu κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-524/16 R)

(*Ασφαλιστικά μέτρα — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μεταρρύθμιση του ΚΥΚ της 1ης Ιανουαρίου 2014 — Μειωμένος αριθμός ημερών ετήσιας άδειας — Αντικατάσταση της οδοπορικής άδειας από άδεια χώρας καταγωγής — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος*)

(2019/C 131/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ατών: Antonio Aresu (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara και F. Simonetti)

Παρεμβαίνοντα υπέρ της καθής: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: E. Taneva και M. Ecker) και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και R. Meyer)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως περί μείωσης του αριθμού των ημερών συμπληρωματικής άδειας που δικαιούται ο προσφεύγων από πέντε σε 2,5 ημέρες βάσει του άρθρου 7 του παραρτήματος V του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ) των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 1023/2013 του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013 (ΕΕ 2013, L 287, σ. 15), και, αφετέρου, τη λήψη προσωρινών μέτρων με σκοπό να επιτραπεί στον προσφεύγοντα να λαμβάνει, προσωρινώς, τον ίδιο αριθμό ημερών συμπληρωματικής άδειας που δικαιούνταν ως οδοιπορική άδεια προ της 1ης Ιανουαρίου 2014, και δι αναδρομικώς από 1ης Ιανουαρίου 2014 έως την έκδοση αποφάσεως στην υπόθεση της κύριας δίκης ή έως την ημερομηνία συνταξιοδοτήσεως του προσφεύγοντος, αν αυτή προηγηθεί της εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως.

Διατακτικό

Ο Αντιπρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Comprojecto-Projectos e Construçôes κ.λπ. κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-768/17) ⁽¹⁾

(Προσφυγή κατά παραλείψεως, προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Οικονομική και νομισματική πολιτική — Εποπτεία επί των πιστωτικών ιδρυμάτων — Παράνομες πράξεις τις οποίες φέρονται να τέλεσαν ορισμένοι πορτογαλικοί πιστωτικοί οργανισμοί — Σιωπηρή απόρριψη της προσκλήσεως προς την ΕΚΤ να ενεργήσει — Εν μέρει προδήλως απαράδεκτο — Εν μέρει πρόδηλη αναρμοδιότητα — Ένδικο βοήθημα προδήλως νόμω αβάσιμο)

(2019/C 131/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Comprojecto-Projectos e Construçôes, Lda (Λισσαβόνα, Πορτογαλία), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Λισσαβόνα), Julião Maria Gomes de Azevedo (Λισσαβόνα), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Λισσαβόνα) (εκπρόσωπος: M. Ribeiro, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: C. Hernández Saseta και P. Ferreira Jorge)

Αντικείμενο

Πρώτον, αίτημα βάσει του άρθρου 265 ΣΛΕΕ να διαπιστωθεί ότι η ΕΚΤ παρανόμως απέσχε από οποιαδήποτε ενέργεια έναντι πορτογαλικού πιστωτικού οργανισμού στο πλαίσιο της προλήψεως της χρησιμοποίησεως του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, δεύτερον, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ να ακυρωθεί η απόφαση της ΕΚΤ να μην προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια και, τρίτον, αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ για την αποκατάσταση της ζημίας που φέρονται να υπέστησαν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες λόγω της αδράνειας αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την *Comprojecto-Proyectos e Construcões, Lda*, τον *Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo*, τον *Julião Maria Gomes de Azevedo* και την *Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 52 της 12.2.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2019 — Schokker κατά EASA

(Υπόθεση T-817/17) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — EASA — Πρόσληψη — Διαδικασία επιλογής — Εγγραφή του ονόματος του ενάγοντος στον εφεδρικό πίνακα — Ανάκληση προσφοράς απασχόλησης που είχε γίνει στον ενάγοντα — Ευθύνη — Απουσία παράνομης συμπεριφοράς του EASA — Αγωγή προδήλως νόμω αβάσιμη)

(2019/C 131/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγων: Boudewijn Schokker (Hoofddorp, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασφάλειας της Αεροπορίας (EASA) (εκπρόσωποι: S. Rostren και F. Pavesi, επικουρούμενες από τους D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για αποκατάσταση της ζημίας που υποστηρίζει ο ενάγων ότι υπέστη λόγω υπαίτιας συμπεριφοράς του EASA στο πλαίσιο διαδικασίας επιλογής για την πρόσληψη συμβασιούχου υπαλλήλου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τον *Boudewijn Schokker* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 63 της 19.2.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Associazione GranoSalus κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-125/18) ⁽¹⁾**[Προσφυγή ακυρώσεως — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Δραστική ουσία «γλυφοσάτη» — Ανανέωση καταχωρίσεως στο παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011 — Πράξη που δεν αφορά ατομικά****την προσφεύγουσα — Κανονιστική πράξη για την εφαρμογή της οποίας απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα — Απαράδεκτο]**

(2019/C 131/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus (Foggia, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Dalfino, δικηγόρος)*Καθής:* Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, D. Bianchi, G. Koleva και I. Naglis)**Αντικείμενο**

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/2324 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, για την ανανέωση της έγκρισης της δραστικής ουσίας glyphosate, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και την τροποποίηση του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011 της Επιτροπής (ΕΕ 2017, L 333, σ. 10).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η εξέταση των αιτήσεων παρεμβάσεως των Helm AG, Monsanto Europe NV/SA, Monsanto Company, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe Sàrl, Albaugh UK Ltd, Albaugh TKI d.o.o. και Barclay Chemicals Manufacturing Ltd.
- 3) Η Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) φέρει τα έξοδα της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 4) Οι Helm, Monsanto Europe, Monsanto, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe, Albaugh UK, Albaugh TKI και Barclay Chemicals Manufacturing φέρουν εκάστη τα σχετικά με την αίτηση παρεμβάσεως δικαστικά έξοδα της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 152 της 30.4.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Chrome Hearts κατά EUIPO — Shenzhen Van St. Loh Jewelry (Απεικόνιση σταυρού)(Υπόθεση T-137/18) ⁽¹⁾**(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζει σταυρό — Ανάκληση της προσβαλλόμενης απόφασης — Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης)**

(2019/C 131/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Chrome Hearts LLC (Χόλυγουντ, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: M. de Justo Bailey, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. Ltd (Shenzhen, Κίνα)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση R 766/2017-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Chrome Hearts και της Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Καταδικάζει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 166 της 14.5.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — PV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-224/18 RII)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Υπαλληλική υπόθεση — Πειθαρχική διαδικασία — Μηδενισμός του μισθού — Μεταβολή των συνθηκών — Απαράδεκτο — Απουσία νέων πραγματικών περιστατικών)

(2019/C 131/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτών: PV (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Berscheid, B. Mongin και R. Striani)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή της εκτελέσεως, πρώτον, της πειθαρχικής διαδικασίας CMS 17/025 και, δεύτερον, της αποφάσεως περί μηδενισμού του μισθού του αιτούντος.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
 - 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.
-

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — Brunke κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-258/18) ⁽¹⁾

(Προσφυγή κατά παραλείψεως — Προθεσμία άσκησης προσφυγής — Χρονικό σημείο έναρξης — Έλλειψη κλήσης προς ενέργεια — Δεύτερη κλήση προς ενέργεια — Προδήλως απαράδεκτο — Αίτημα αναγνωριστικού χαρακτήρα — Αίτημα για την έκδοση διαταγών — Πρόδηλη αναρμοδιότητα)

(2019/C 131/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Lothar Brunke (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Schniebel, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun και H. Støvlbæk)

Αντικείμενο

Κυρίως, αίτημα «να διαπιστ[ωθεί]» ότι η οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (ΕΕ 2005, L 255, σ. 22) «εισάγει διάκριση» και, επικουρικώς, αφενός αίτημα με αντικείμενο, κατ' ουσίαν, την έκδοση διαταγής κατά της Επιτροπής και αφετέρου αίτημα βάσει του άρθρου 265 ΣΛΕΕ με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή παρανόμως δεν ανταποκρίθηκε στις επιστολές του προσφεύγοντος της 6ης Ιουνίου και της 27ης Δεκεμβρίου 2017.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή εν μέρει λόγω πρόδηλης αναρμοδιότητας του Γενικού Δικαστηρίου να εκδικάσει την υπόθεση και εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η εξέταση των αιτήσεων παρεμβάσεως του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
- 3) Ο Lothar Brunke φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 4) Το Συμβούλιο φέρει τα δικαστικά έξοδά του που αφορούν την αίτηση παρεμβάσεώς του.
- 5) Το Κοινοβούλιο φέρει τα δικαστικά έξοδά του που αφορούν την αίτηση παρεμβάσεώς του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 276 της 6.8.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2019 — Front Polisario κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-376/18) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Διεθνείς συμφωνίες — Συμφωνία αλιευτικής σύμπραξης μεταξύ της Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου — Απόφαση που επιτρέπει την έναρξη διαπραγματεύσεων μεταξύ της Ένωσης και του Μαρόκου για την τροποποίηση της συμφωνίας αλιευτικής σύμπραξης — Απουσία άμεσου επηρεασμού — Απαράδεκτο)

(2019/C 131/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (εκπρόσωπος: G. Devers, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. de Elera-San Miguel Hurtado και F. Naert)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2018, που επιτρέπει την έναρξη διαπραγματεύσεων με το Βασίλειο του Μαρόκου για την τροποποίηση της συμφωνίας αλιευτικής σύμπραξης και τη σύναψη πρωτοκόλλου εφαρμογής της μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Βασιλείου του Μαρόκου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η έκδοση απόφασης επί των αιτήσεων παρεμβάσεως της Γαλλικής Δημοκρατίας και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Το *Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario)* φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 4) Η Επιτροπή και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν έκαστη τα σχετικά με τις αιτήσεις παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 319 της 10.9.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Φεβρουαρίου 2019 — BRF και SHB Comercio e Industria de Alimentos κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-429/18 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσια υγεία — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2018/700 — Τροποποίηση των καταλόγων των εγκαταστάσεων τρίτων χωρών, από τις οποίες επιτρέπονται οι εισαγωγές συγκεκριμένων προϊόντων ζωικής προέλευσης, όσον αφορά ορισμένες εγκαταστάσεις από τη Βραζιλία — Έλλειψη επειγόντος — Στάθμιση των συμφερόντων)

(2019/C 131/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσες: BRF SA (Itajaí, Βραζιλία), SHB Comercio e Industria de Alimentos SA (Itajaí) (εκπρόσωποι: D. Arts και G. van Thuyne, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: X. Lewis, B. Eggers και B. Hofstätter)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται, κυρίως, η αναστολή εκτέλεσης του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/700 της Επιτροπής, της 8ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση των καταλόγων των εγκαταστάσεων τρίτων χωρών, από τις οποίες επιτρέπονται οι εισαγωγές συγκεκριμένων προϊόντων ζωικής προέλευσης, όσον αφορά ορισμένες εγκαταστάσεις από τη Βραζιλία (ΕΕ 2018, L 118, σ. 1), είτε έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της προσφυγής των αιτουσών δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ είτε έως την ημερομηνία που θα ορίσει ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου, και, επικουρικός, η αναστολή εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού όσον αφορά τις εγκαταστάσεις των αιτουσών που περιλαμβάνονται στον κατάλογο των εγκαταστάσεων της Βραζιλίας (τμήμα II) από τις οποίες τα κράτη μέλη επιτρέπεται να εισάγουν κρέας πουλερικών και λαγομόρφων, στον κατάλογο των εγκαταστάσεων της Βραζιλίας (τμήμα V) από τις οποίες τα κράτη μέλη επιτρέπεται να εισάγουν κινά, παρασκευάσματα κρέατος και μηχανικώς διαχωρισμένο κρέας για τα οποία δεν έχουν σταλεί πάνω από δύο κοινοποιήσεις μέσω του συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές μεταξύ της 1ης Μαρτίου 2017 και της 19ης Απριλίου 2018, καθώς και στον κατάλογο των εγκαταστάσεων της Βραζιλίας (τμήμα VI) από τις οποίες τα κράτη μέλη επιτρέπεται να εισάγουν προϊόντα με βάση το κρέας, ή η χορήγηση οποιουδήποτε άλλου ή συμπληρωματικού μέτρου που ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου θα κρίνει αναγκαίο ή κατάλληλο.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 4ης Φεβρουαρίου 2019 — ΧΗ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-511/18)**

(2019/C 131/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΧΗ (εκπρόσωπος: E. Auleytner, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2017 (ΙΑ υπ' αριθ. 25-2017) περί μη καταχώρισης του ονόματός της στον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων για το 2017·
- να ακυρώσει την απόφαση της 7ης Ιουνίου 2018 της ΑΔΑ επί διοικητικής ένστασης που υποβλήθηκε από αυτή·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να της καταβάλει 20 000 ευρώ για ικανοποίηση ηθικής βλάβης και 45 000 ως αποζημίωση για υλική ζημία·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο αμφισβητεί το περιεχόμενο των εκθέσεων εξέλιξης της σταδιοδρομίας της ως βάσης για την επίμαχη διαδικασία προαγωγών και υποστηρίζει ότι υπήρξαν παρατυπίες στην επίμαχη κλειστή διαδικασία προαγωγών και ότι ήταν αδύνατη και παράνομη η μεταγενέστερη τακτοποίησή τους μετά το πέρας της διαδικασίας προαγωγών.
 - Η προσφεύγουσα-ενάγουσα διαμαρτύρεται για το ότι δεν ήταν δυνατό να αποδειχθεί ότι οι αξιολογικές κρίσεις θα μπορούσαν να είναι διαφορετικές αν δεν είχε ληφθεί υπόψη, σε διάφορα στάδια της διαδικασίας προαγωγών, η παράνομη ενδιάμεση έκθεση.
 - Η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει πλάνη περί το δίκαιο και παρατυπία της επίμαχης διαδικασίας προαγωγών: παράβαση της απόφασης C(2013) 89 68 final της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2013, που αφορά τις γενικές εκτελεστικές διατάξεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ, παράβαση του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, υπό το πρίσμα του άρθρου 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και παράλειψη πραγματικής σύγκρισης των προσόντων.

- Η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει επίσης πρόδηλη πλάνη εκτίμησης κατά την εφαρμογή των κριτηρίων προαγωγής του άρθρου 45 του ΚΥΚ, υπό το πρίσμα του άρθρου 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο εκτίθενται οι επιπτώσεις που είχε η παρατυπία στην επίμαχη διαδικασία προαγωγών, βάσει του φακέλου προαγωγής της προσφεύγουσας-ενάγουσας και των εκθέσεων εξέλιξης της σταδιοδρομίας της. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι λόγω της παρατυπίας αυτής στερήθηκε την προαγωγή, την οποία σε διαφορετική περίπτωση θα είχε επιτύχει, αν είχε γίνει με ορθό τρόπο σύγκριση των προσόντων.

Προσφυγή-αγωγή της 5ης Φεβρουαρίου 2019 — ΑΙ κατά ECDC

(Υπόθεση T-65/19)

(2019/C 131/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΑΙ (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Champetier, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου των Νόσων (ECDC)

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του ECDC της 18ης Μαΐου 2018 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση αρωγής του προσφεύγοντος της 20ής Ιουνίου 2017,
- να ακυρώσει την απόφαση του ECDC της 20ής Ιουνίου 2018 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση του προσφεύγοντος της 30ής Μαΐου 2018 για πρόσβαση στην έκδοση έρευνας
- να ακυρώσει, εάν το κρίνει αναγκαίο, την απόφαση του ECDC της 26ης Οκτωβρίου 2018 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος της 2ας Ιουλίου 2018
- να υποχρεώσει το ECDC να καταβάλει χρηματική ικανοποίηση οριζόμενη, κατά δίκαιη και εύλογη κρίση, στο ποσό των 40 000 ευρώ, για την ηθική βλάβη που φέρεται να υπέστη ο προσφεύγων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους όσον αφορά την προσβαλλόμενη απόφαση της 18ης Μαΐου 2018 και έναν μόνον λόγο όσον αφορά την προσβαλλόμενη απόφαση της 20ής Ιουνίου 2018.

1. Με τον πρώτο λόγο που αφορά την προσβαλλόμενη απόφαση της 18ης Μαΐου 2018, προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακρόασης.
2. Με τον δεύτερο λόγο που αφορά την προσβαλλόμενη απόφαση της 18ης Μαΐου 2018, προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

3. Με τον τρίτο λόγο που αφορά την προσβαλλόμενη απόφαση της 18ης Μαΐου 2018, προβάλλεται πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμηση και περί τα πραγματικά περιστατικά και παράβαση του άρθρου 86 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.
4. Με τον μοναδικό λόγο που αφορά την προσβαλλόμενη απόφαση της 20ής Ιουνίου 2018, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 13 του κανονισμού 45/2001 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001, L 8, σ. 1).

Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2019 — Alcar Aktiebolag κατά EUIPO — Alcar Holding (alcar.se)

(Υπόθεση T-77/19)

(2019/C 131/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alcar Aktiebolag (Bromma, Σουηδία) (εκπρόσωπος: M. Ateva, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Alcar Holding GmbH (Βιέννη, Αυστρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης alcar.se σε άσπρο και μπλε χρώμα — Υπ' αριθ. 15 508 583 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 378/2018-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναστείλει τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου μέχρι το πέρας της διαδικασίας κηρύξεως εκπώσεως κατά του σήματος της Alcar Holding GmbH και μέχρι τον καθορισμό της πραγματικής εκτάσεως της προστασίας του σήματος της Alcar Holding GmbH·
- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση του τμήματος προσφυγών·
- να κάνει δεκτή την απόφαση του τμήματος ανακοπών στο σύνολό της·
- να καταδικάσει την Alcar Holding GmbH στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος ανακοπών, του τμήματος προσφυγών, καθώς και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως διέυρνε την έκταση της προστασίας του σήματος της Alcar Holding GmbH.
- Το τμήμα προσφυγών έσφαλε κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των σημάτων.

Προσφυγή της 12ης Φεβρουαρίου 2019 — Lantmännen και Lantmännen Agroetanol κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-79/19)**

(2019/C 131/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lantmännen ek för (Στοκχόλμη, Σουηδία), Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Σουηδία) (εκπρόσωποι: S. Perván Lindeborg, A. Johansson, δικηγόροι, και R. Bachour, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της απόφασης C(2019) 743 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Ιανουαρίου 2019, σχετικά με την αντίρρηση ως προς την αποκάλυψη πληροφοριών την οποία προέβλεπαν οι προσφεύγουσες βάσει του άρθρου 8 της απόφασης 2011/695/ΕΕ του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (ΕΕ 2011, L 275, σ. 29) (υπόθεση ΑΤ.40054 — Ethanol Benchmarks), και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τους κανόνες δικαίου που ρυθμίζουν τη διαδικασία διευθετήσεως διαφορών.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι νομικές πράξεις που διέπουν τη διαδικασία διευθετήσεως διαφορών πρέπει να αποτρέπουν την αποκάλυψη πληροφοριών που εμπεριέχονται στα σχετικά έγγραφα. Συγκεκριμένα, τα άρθρα 10α, 15, παράγραφος 1β, και 16α, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004⁽¹⁾, συνδυαστικά ερμηνευόμενα, έχουν την έννοια ότι περιορίζουν τη δημοσιοποίηση των πρακτικών από την έναρξη των συζητήσεων διευθετήσεως διαφορών έως την υποβολή του τελικού εγγράφου της ίδιας της διευθετήσεως διαφορών, η δε πρόσβαση επιτρέπεται μόνον υπό αυστηρές προϋποθέσεις.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η καθής, μέσω πάγιας πρακτικής της να αποκλείει την πρόσβαση τρίτων μερών στα ανεπίσημα έγγραφα του φακέλου που κατατέθηκαν στο πλαίσιο των συζητήσεων διευθετήσεως διαφορών, καθώς και μέσω ορισμένων διαβεβαιώσεων που παρέχει προς τον σκοπό αυτό στο πλαίσιο των συζητήσεων διευθετήσεως διαφορών, δημιούργησε στις προσφεύγουσες βάσιμες προσδοκίες σχετικά με την εμπιστευτική μεταχείριση των επίμαχων εγγράφων.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της ισότητας των όπλων.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, δημοσιοποιώντας σε τρίτους τα πρακτικά των συζητήσεων των προσφευγουσών με την καθής σχετικά με τη διευθέτηση διαφορών, η καθής παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης, θέτοντας τα μέρη που έλαβαν μέρος στη διαδικασία διευθέτησης σε δυσμενέστερη θέση έναντι εκείνης των μερών που δεν συμμετείχαν στη συζήτηση περί διευθέτησης. Η αδικαιολόγητη επέκταση της προσβάσεως των μη συμμετεχόντων στη διευθέτηση μερών στον φάκελο παραβίασε επίσης την αρχή της ισότητας των όπλων, παρέχοντάς τους πλεονέκτημα στο πλαίσιο της εγγενώς ανταγωνιστικής σχέσεως μεταξύ πιθανών συμπαραβατών όσον αφορά τις αξιώσεις που ενδέχεται να εγερθούν στο μέλλον.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της χρηστής διοικήσεως.

Οι προσφεύγουσες προσθέτουν ότι, επιτρέποντας τη δημοσιοποίηση των επίμαχων πληροφοριών, η απόφαση αναδεικνύει μια εντελώς ασυνεπή πολιτική της καθής, στο πλαίσιο της οποίας οι προσφεύγουσες υπόκεινται σε πολύ λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση από τους αποδέκτες όλων των προηγούμενων αποφάσεων που εξέδωσε η καθής. Ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά προσβολή του δικαιώματος των προσφευγουσών στην «αμερόληπτη, δίκαιη και εντός ευλόγου προθεσμίας» εξέταση των υποθέσεων τους από τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εν προκειμένω από την καθής, και επομένως σε παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται, επικουρικός, ότι η αιτιολογία την οποία διατύπωσε η καθής ενέχει εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό.

Με τον πέμπτο λόγο, ο οποίος προβάλλεται επικουρικός, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι, ακόμη και αν το Γενικό Δικαστήριο συμφωνήσει τελικώς με την καθής ως προς το ότι τα επίμαχα έγγραφα πρέπει να δημοσιοποιηθούν σε άλλες επιχειρήσεις, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί λόγω πλημμελιών στην αιτιολογία.

Η καθής εφάρμοσε την παράγραφο 35 της ανακοινώσεως περί διευθέτησεως διαφορών ώστε να παράσχει πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα. Η παράγραφος 35 μνημονεύει μόνον τα αιτήματα διευθέτησεως διαφορών, και όχι τα έγγραφα της διευθέτησεως διαφορών, που είναι ο όρος που χρησιμοποιείται στην προσβαλλόμενη απόφαση. Προκειμένου να αρθούν οι αντιφάσεις που ενέχει η αιτιολογία, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναδιατυπωθεί ώστε να ορίζει τα εν λόγω έγγραφα ως μέρος της διαδικασίας διευθέτησεως διαφορών.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 123, 27.4.2004, σ. 18).

Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2019 — Rezon κατά EUIPO (imot.bg)

(Υπόθεση T-101/19)

(2019/C 131/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rezon OOD (Σόφια, Βουλγαρία) (εκπρόσωπος: Yordanova-Harizanova, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης imot.bg — Υπ' αριθ. 17 203 316 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 999/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να διατάξει την καταχώριση του επίμαχου σήματος·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και σε εκείνα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Abarca κατά EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS)

(Υπόθεση T-106/19)

(2019/C 131/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Abarca — Companhia de Seguros SA (Λισσαβόνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: J. Pimenta και Á. Pinho, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Abanca Corporación Bancaria, SA (Betanzos, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ABARCA SEGUROS σε πράσινο, ανοικτό γαλάζιο, ανοικτό πράσινο και μαύρο χρώμα — Υπ' αριθ. 16 041 519 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Νοεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1370/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει πλήρως την προσβαλλόμενη απόφαση·

- κατόπιν τούτου, να κάνει δεκτή την υπ' αριθ. 16 041 519 αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολό της·
- να καταδικάσει τους λοιπούς μετέχοντες στη διαδικασία στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας ανακοπής και προσφυγής ενώπιον του ΕUIPO.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 — VFP κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-726/16) ⁽¹⁾

(2019/C 131/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τμήματος μείζονος συνθέσεως αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 462 της 12.12.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2019 — Hangzhou Lezoo traveling equipment κατά EUIPO — Promotional Traders (GREEN HERMIT)

(Υπόθεση T-60/18) ⁽¹⁾

(2019/C 131/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 104 της 19.3.2018.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2019 — Intercontinental Exchange Holdings κατά
EUIPO (BRENT)**

(Υπόθεση T-725/18) ⁽¹⁾

(2019/C 131/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 65 της 18.2.2019.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL